

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Oplysningspligt vedrørende koncerninterne transaktioner).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremset 14/11 97. Første behandling 5/12 97. Betænkning 21/1 98).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.
Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til skatteministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer vedrørende afvikling af det toldfri salg i EU fra 1. juli 1999?«

Af Kim Behnke (FP), Tom Behnke (FP), Jan Kørpe Christensen (FP) og Annette Just (FP).
(Forespørgslen anmeldt 12/12 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/12 97).

Begrundelse

Kim Behnke (FP):

I Vendsyssel Tidende fra den 9. december 1997 kunne man under overskriften »Raserianfald fra Freddy Blak« læse følgende:

»Socialdemokraten Freddy Blak, som er medlem af Europa-Parlamentet, kaster sig nu ud i et rasende angreb på sin partifælle Carsten Koch i sagen om det toldfri salg.

Anledningen er en rapport, som Skatteministeriet udsendte i sidste uge. Den konkluderer, at bortfald af toldfrit salg fra juli 1999 vil betyde flere arbejdspladser i Danmark.

– De tal, Carsten Koch fremturer med i sin rapport, er usande. Det ved skatteministeren også. Hvis Carsten Koch skulle op til embedseksamen med sin rapport, ville han dumpe med glans. Rapporten er let at gennemhulle, og Carsten Koch har tit svært ved at svare på de forskellige punkter i sin rapport. Måske fordi han ikke har sat sig ind i det stofområde, de omhandler, skriver Blak i en pressemeddelelse.

Vendsyssel Tidende har dog måttet rettet den lidt til, for den rasende parlamentariker kan ikke stave sin partifælles navn korrekt. Skatteministeren hedder ifølge Blak Carsten Kock, mens der et sted står Christian Kock.«

Bortset fra, at det altid er interessant, når man overværer socialdemokrater i indbyrdes skænderi, så bærer denne artikel jo en nok så alvorlig sag, nemlig at man fra Skatteministeriets side har lavet en rapport, der konkluderer, at ophævelsen af det toldfri salg vil være en god investering for Danmark.

Jeg synes, at en så væsentlig rapport og så stor en ændring i hele vores skatte- og afgiftspolitik bør gøres til genstand for en forhandling her i Folketingssalen, og det er begrundelsen for dagens forespørgselsdebat.

Besvarelse

Skatteministeren (Carsten Koch):

Reglerne om det såkaldt toldfri salg findes i EU's sjette momsdirektiv og i EU's cirkulationsdirektiv, hvorefter EU's medlemslande kan fritage varer fra afgift, hvis varerne sælges om bord på færger og fly og i lufthavne til rejsende inden for EU, og den rejsende medbringer varerne i sin personlige bagage.

Det var oprindeligt EU-Kommissionens hensigt, at den afgiftsfri handel mellem EU-landene skulle ophøre samtidig med etableringen af det indre marked den 1. januar 1993. Resultatet af direktivforhandlingerne i 1991 blev dog, at afviklingen først skulle gennemføres efter en meget lang overgangsperiode, så afvikling først sker fra og med den 1. juli 1999. Beslutningen om ophævelsen af muligheden for afgiftsfrit salg blev gennemført af medlemslandene med enstemmighed og dermed med Danmarks stemme.

Regeringen arbejder ud fra den forudsætning, at det afgiftsfri salg ophører som besluttet den 1. juli 1999. Der var været røster fremme om, at beslutningen måske ville blive gjort om. Det er efter regeringens opfattelse meget lidt sandsynligt. En ændring af beslutningen ville kræve, at Kommissionen fremsatte forslag herom, til trods for at Kommissionen som nævnt mener, at ophøret er et led i etablering af det indre marked. Hertil kommer, at et sådant forslag i givet fald ville skulle vedtages med enstemmighed blandt de 15 medlemslande i Rådet.

Danmark støttede som nævnt i sin tid beslutningen om ophøret. Det gjaldt såvel den daværende borgerlige regering som de nuværende regeringspartier, som dengang var i opposition. Efter regeringens opfattelse er det fortsat i dansk interesse at fastholde beslutningen fra 1991.

Muligheden for afgiftsfrit salg ophører i 1999, hvor der tages stilling til, efter hvilke regler det fremtidige salg på færges og fly skal foregå. Ændringen betyder, at der ikke længere må sælges afgiftsfri varer, som tages med hjem af de rejsende.

For momsens vedkommende findes der EU-regler på området. Efter disse regler skal der betales afgangslands moms. Dette indebærer, at der skal betales dansk moms af de varer, der sælges f.eks. på sejlturen fra Danmark til Tyskland, og tysk moms af varer, der sælges på sejlturen den anden vej.

De fælles EU-regler på afgiftsområdet er imidlertid mindre klare. Det kan ifølge sagens natur være hensigtsmæssigt med fælles EU-regler, fordi der er tale om salg af varer om bord på fly og færges, som bevæger sig mellem to eller flere medlemslande. Omvendt er der jo ofte lande, som ikke ønsker fælles regler.

Under alle omstændigheder skal der tages stilling til, hvilke regler der skal gælde for salg

af punktafgiftspligtige varer for perioden fra og med 1. juli 1999. Salget kan naturligvis fortsætte, om end der bliver tale om et afgiftspligtigt salg.

Regeringen vil analysere og overveje dette spørgsmål nærmere, så det sikres, at der foreligger en løsning, inden reglerne skal træde i kraft i 1999.

Regeringen vil bl.a. sondere, om der kan forventes et initiativ fra Europa-Kommissionen til fælles regler.

Ophør af det afgiftsfri salg og den endelige afskaffelse af 24-timers-reglen senest ved udgangen af år 2003 hører sammen. Det var en betingelse for Danmark, da afviklingen af 24-timers-reglen blev besluttet, at det afgiftsfri salg inden for EU var bragt til ophør. Hvis dette ikke skete, ville det være dyrere at foretage den nødvendige afgiftstilpasning.

Danmark har forpligtet sig til at foretage en gradvis lempelse af sin særregel, der skal falde endeligt og helt væk senest ved udgangen af år 2003. Afskaffelsen af særreglen vil nødvendigvis gøre en nedsættelse af afgiftstrykket på spiritus og tobak. Det står regeringen inde for.

Der er stadig væk store afgiftsforskelle EU-landene imellem. Danmark har dog som et forholdsvis højt beskattet land gjort sit til at tilnærme afgifterne. F.eks. udgjorde afgifterne på tobak og spiritus omkring 3 pct. af bruttonationalproduktet, da Danmark kom med i EU, og i dag er andelen kun omkring 1 pct. Danmark har også i flere omgange bidraget med væsentlige nedsættelser af afgifterne på vin og øl.

Det bliver senest ved udløbet af år 2003 nødvendigt med lavere afgifter på tobak og spiritus af hensyn til grænsehandelen over den dansk-tyske grænse. Regeringen vil derfor ved tilrettelæggelsen af finanspolitikken være opmærksom på, at vi isoleret set opnår en provenuegevinst ved afskaffelsen af det afgiftsfrie salg i 1999, men til gengæld efter år 2003 vil opleve et provenutab, formentlig en hel del større.

Finanspolitikken tilrettelægges efter overordnede samfundsøkonomiske hensyn, og i det omfang der efter 1999 er tale om, at disse hensyn kan tilgodeses ved en gradvis aftrapning af afgiftsforskellene til vore nabolande, vil der kunne ske tilpasninger i spiritus- og tobaksafgifterne før år 2003.

Bortfald af særfordelen for de få, der rejser meget, giver mulighed for at nedsætte afgiftstrykket for det brede flertal, uden at finanspolitiske interesser sættes over styr, da gennem-

snitsprisen for dansk købt og grænsehandelskøbt spiritus og tobak ikke falder, og fordi der efter ophør af salget og nedsættelse af satserne, vil kunne komme det samme i kassen som før.

En nedsættelse af afgifterne vil også sikre, at en forholdsvis større del af den handel, der vender hjem fra færger og fly til landjorden, havner i Danmark i stedet for i udlandet, således at det uden for enhver usikkerhed vil være til gavn for dansk økonomi, at den afgiftsfri handel ophører, herunder at dansk detailhandel får mere rimelige konkurrencevilkår.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Det toldfri salg har jo igennem mange år været omgærdet af en vis romantisk forestilling om, at når man er ude at rejse, hvad enten det er en rejse, der tager nogle få timer, eller man er på den årlige ferierejse, så er det spændende at kunne købe produkter om bord på skibe og fly.

Derfor har der udviklet sig et indkøbsmønster, som gør, at mange af de varer, der bliver hjemkøbt fra såkaldt toldfrit salg, ud over den pågældende varers konkrete værdi også har en affektionsværdi eller et element af, at her har man noget med hjem fra et ferieophold fra fremmede lande.

Mange af de varer, som folk køber med hjem fra ferie, vil de antagelig ikke købe i den lokale brugs eller i den lokale Irma. Derfor er man nødt til, når man ser på de bevægelser, der sker ved afgiftsændringer, at tage højde for, at folk ikke nødvendigvis handler rationelt. Da vi afskaffede parfumeafgiften i Danmark, var der en forventning om, at det stort set var umuligt efterfølgende at handle med parfumerivarer toldfrit, men ikke desto mindre foregår det stadig væk.

På samme måde har det gjort sig gældende, at i de perioder, hvor vi havde problemer med grænsehandel i forhold til Tyskland, var det ikke kun varer med en afgiftsfordel, man købte med hjem. Man fyldte tit kurven med varer, som var billigere i den lokale Netto eller Føtex.

Derfor er hele spørgsmålet om afskaffelsen af det toldfri salg noget, der bør underlægges en meget grundig analyse. Det er vores opfattelse, at den analyse har man ikke lavet. Man har fra Skatteministeriet lavet nogle beregninger på, hvad der vil ske. Men jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at de beregninger bestrides jo

både af udenlandske undersøgelser og vores eget AKF, som kommer til det modsatte resultat, nemlig at vi bl.a. kommer til at tabe arbejdspladser.

Det, der nemlig vil ske, er, at i takt med at disse færgeruter osv. bliver nedlagt, vil der være folk, som mister deres arbejde. Desværre er det tit i områder, hvor der i forvejen er problemer med beskæftigelsen.

Det toldfri salg i EU giver omkring 13 mia. kr. i omsætning, og det er jo ganske mange penge, vi taler om. Der er 140.000 beskæftiget med det, og af dem forventer man at 18.000-20.000 mister deres job alene på færgerne. Man forventer, at 25-30 færgeruter bliver nedlagt, og dér er regeringens argument så, at ud fra en miljøbetragtning er der ingen grund til at have færger sejlene, hvis eneste berettigelse er at kunne servere toldfri spiritus og cigaretter.

Men sagen er jo den, at mange af disse færger også udgør en transport. Lad mig minde om, at hvis BornholmsTrafikken, som vi jo alle er enige om er vigtig, ikke i 1996 havde haft mulighed for toldfrit salg, så havde staten skullet subsidiere med 43 mio. kr. ud over de 53 mio. kr., vi i forvejen har givet til BornholmsTrafikken.

Derfor må man se på det toldfri salg ud fra flere betragtninger end lige, om den pågældende færgerute udgør en miljømæssig belastning. Den udgør en trafikåre, som kan være vigtig for det lokalområde.

Ministeren erkender, at man på nuværende tidspunkt intet aner om, hvordan reglerne skal være for opkrævning af afgifter, når det toldfri salg forsvinder. Ministeren forsøgte at forklare, at når en færge sejler fra Danmark, så gælder 25 pct. moms og danske afgifter, men sejler den samme færge fra Tyskland, så gælder 15 pct. Mehrwertsteuer og tyske afgifter.

Men hvad med en flyver, som flyver fra destination til destination rundt i Europa? Skal personalet om bord på den flyver beregne nye afgifter, hver gang flyveren har mellemlandet i Holland, Luxembourg og Tyskland på vej tilbage til Danmark? Det er uafklaret. Og så længe de ting er uafklaret, er det det glade vanvid efter vores opfattelse bare med skyklapper på at gå ind og ophæve det toldfri salg fra sommeren 1999.

Det er mange arbejdspladser, der står på spil, og før vi har en præcis beskrivelse af, hvad der efterfølgende skal ske, mener vi, det er forkert, at man blot ophæver det toldfri salg.

Man er i Kommissionen godt klar over, at det kommer til at koste arbejdspladser. Og hvad man kun kan blive dårligt stemt til mode over, så har den italienske kommissær Monti den 30. december 1997 erklæret, at hvis der bliver problemer med beskæftigelsen i visse af de her områder, ja, så må man jo ind og se på statsstøttereglerne.

Det vil sige, at man ophæver det toldfri salg, skaber en masse problemer, giver en masse arbejdsløshed, og så er man efterfølgende parat til at udbetale statsliskud. Det er noget, den danske regering, det danske Folketing bør modsætte sig.

Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

- »I anledning af de problemer, der kan opstå i kølvandet på afviklingen af det toldfri salg i EU, opfordrer Folketinget regeringen til
- at arbejde for en gennemførelse af den bebudede EU-undersøgelse af hele området vedrørende toldfri salg i EU og afskaffelsen af dette salg,
 - at alle spørgsmål vedrørende hvilke afgifter der skal betales på færgeruter og flyruter, når det toldfri salg er afskaffet, skal undersøges og bringes til enighed i EU,
 - at afviklingen af det toldfri salg i EU udskydes, indtil der foreligger en grundig EU-analyse af konsekvenserne og den praktiske tilrettelæggelse af den fremtidige afgiftsopkrævning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse. (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg forstod hr. Kim Behnkes indlæg sådan, at man er i tvivl om Skatteministeriets beregninger på sigt er de korrekte beregninger, og det er der også andre der har rejst tvivl om.

Men sådan som jeg forstod hr. Behnkes indlæg, er hr. Behnkes største bekymring, at danskerne drikker mindre sprut. Er det korrekt forstået?

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så går vi videre i talerrækken. Det er hr. Jacob Buksti.

Jacob Buksti (S):

Debatten om afvikling af det toldfri salg mellem EU-landene har nu bølget frem og tilbage gennem snart mange år. Også her i Folketinget har vi diskuteret det i snart mange sammenhænge: i Europaudvalget, i samråd, i Skatteudvalget og i flere spørgsmål her i salen. Holdningen fra et bredt flertal af partier har hele tiden været klar. Man har stået fast på den trufne beslutning om ophævelse af det toldfri salg pr. 1. juli 1999.

Ikke desto mindre har debatten fra flere sider kunnet efterlade det indtryk, at beslutningen ikke bare bør, men også kan laves om, og at det i givet fald afhænger af en beslutning i det danske Folketing og et udspil fra den danske regering. Men sådan er det jo ikke, og de pågældende påtager sig derfor et stort ansvar, dels ved at opbygge nogle forventninger, der ikke har rod i virkeligheden, og dels ved at legitimere, at de berørte interesser ikke har noget incitament til i tide at tilpasse sig den nye situation uden det toldfri salg.

Socialdemokratiet vedstår den holdning, som allerede blev fastlagt under den tidligere borgerlige regering, og som kom til udtryk gennem den enstemmige beslutning i EU's Ministerråd i 1991 om afvikling af det toldfri salg efter en ekstraordinær, meget lang tilpasningsperiode frem til midten af 1999, således at den danske særordning for spiritus og tobak kunne bibeholdes, en særordning, der senere er blevet forlænget og ændret, således at vi kan fastholde vores særlige rejsegodsbestemmelser om en 24-timers-regel frem til år 2003, men hvor det er en forudsætning, at det toldfri salg er afskaffet.

Regeringen og Socialdemokratiet arbejder derfor ud fra den forudsætning, at det toldfri salg ophører fra midten af 1999. Vi har særdeles svært ved at se, hvorledes beslutningen skal kunne ændres. Dels har kommissær Montis talsmand for nylig endnu en gang understreget, at Kommissionen ikke ser noget grundlag for at forlænge ordningen og derfor ikke har tænkt sig at komme med et nyt forslag. Desuden er der efter de oplysninger, der foreligger for os og den danske EU-repræsentation, endnu ingen medlemslande, der officielt har fremsat ønske om en forlængelse, og det har således ikke været drøftet på økofinmøder, men naturligvis foregår der diskussioner i en række lande.

Men en ændret beslutning forudsætter altså et forslag fra Kommissionen og en enstemmig beslutning i EU's Ministerråd. Det engelske formandskab har for nylig tilkendegivet, at man ikke af egen drift vil bringe spørgsmålet om det afgiftsfri salg op under det britiske formandskab. Det synes måske at være lidt usikkert, hvad den tyske holdning er, men eventuelle ændringer er i hvert fald så sent som for en uge siden nået til den tyske EU-repræsentation i Bruxelles, hvor det oplyses, at den tyske regering ikke har ændret holdning og slet ikke officielt, og at finansminister Waigel fortsat er fortaler for en ophævelse.

Socialdemokratiet er naturligvis opmærksom på, at den nye situation vil kræve dels tilpasninger i de berørte områder og dels mulige tilpasninger af den danske afgiftsstruktur.

Der er lavet mange beregninger af forskellig lødighed af konsekvenserne, men problemet i mange af disse beregninger er, at der ikke er taget højde for de eventuelle tilpasninger på de to områder. Det er således bemærkelsesværdigt, at stærke lobbyinteresser ofrer store millionbeløb på at skabe indtryk af, at beslutningen kan ændres, samtidig med at faciliteterne for det afgiftsfri salg udbygges. Det ville være mere interessant, hvis man tog fat på den nødvendige tilpasning.

Argumenterne om konsekvenserne for beskæftigelsen i det berørte område gør naturligvis indtryk på Socialdemokratiet, men vi tror grundlæggende, at den samlede virkning vil være positiv, samtidig med at vi er modstandere af en skattesubsidieret transport, der ikke har rod i et egentligt transportbehov. Det er ulogisk og ofte til skade for miljøet.

Socialdemokratiet mener derfor ikke, at der er fremført argumenter, der skulle tilsige en ændring af den hidtidige danske holdning, og vi mener, at den store energi, der udfoldes for at opretholde denne unormale tilstand, mere fornuftigt kunne bruges til at sikre andre udviklingsmuligheder i de berørte områder. Det er her, Socialdemokratiet vil sætte ind.

Endelig skal jeg til slut sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget til vedtagelse fra hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det jo to socialdemokrater, der i dagspressen giver indtryk af at stå i spidsen for den her kampagne for at bevare det toldfri salg. Om

Freddy Blak har skatteministeren sagt, at det såmænd bare er, fordi han har fået et blackout. Og hvis Niels Sindal skulle have sit navn knyttet til debatten, så måtte det jo være, at han efter skatteministerens mening skulle kæmpe for toldfrit salg til den nordjyske by Sindal eller sådan noget lignende.

I Dansk Folkeparti har vi ikke på noget tidspunkt været i tvivl om det her. Den beslutning, der er blevet truffet er forkert, og det toldfri salg bør fortsætte også efter 1999.

Men det er klart, at vi nu forsøger at komme med denne vinkel på det, som det er muligt i det mindste at få analyseret godt igennem, før man afskaffer det toldfri salg. Derfor støtter vi også meget et eventuelt pres på Kommissionen for at få lavet en vurdering på EU-plan af, hvad konsekvenserne ville være.

Mit spørgsmål til hr. Buksti er derfor: Hvad er det, der gør, at Socialdemokratiet her i Folketinget i modsætning til socialdemokrater i Europa-Parlamentet ikke vil være med til at lægge pres på Kommissionen for at få lavet en rapport over de samlede konsekvenser, så vi ikke bare har rapporten fra skatteministeren i Danmark, men også en rapport på EU-plan over, hvad de samlede konsekvenser af en afskaffelse af det toldfri salg vil være?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Af hensyn til hr. Bukstis taletid vil jeg i første omgang begrænse mig til to spørgsmål, som hr. Buksti meget enkelt kan tage stilling til. Hr. Buksti lægger megen vægt på, at det er en enstemmig beslutning i EU, og at ingen andre lande indtil videre officielt har tilkendegivet, at de vil have lavet ændringer i beslutningen. Mit spørgsmål er nu: Hvad mener Socialdemokratiet Danmark skal gøre, i det øjeblik eksempelvis tyskerne gør alvor af finansminister Waigels annoncering af, at ophævelsen af det toldfri salg skal udskydes? Vil Danmark så støtte Tyskland, eller vil Danmark insistere på, at beslutningen bliver gennemført? Hvad er Socialdemokratiets holdning til det?

Endelig glemte hr. Buksti at fortælle noget som helst om, hvordan Socialdemokratiet forestiller sig de nye afgiftsregler. Skal det være fælles afgiftsregler, eller skal Danmark have nogle afgiftsregler, der betyder, at vi tvinger fly til at mellemlande alle mulige mærkelige steder og færgeruter til at sejle via Polen og sådan noget for at få lave afgifter? Hvordan ser

Socialdemokratiet fremtiden bliver med hensyn til afgifter, efter at det toldfri salg er forbi?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Først vil jeg anerkende den socialdemokratiske ordførers bemærkninger om, at han tager afstand fra dem, der rundt omkring i landet foregøgler, at man kan udsætte afviklingen af det toldfri salg. Det synes jeg er rigtigt og flot sagt.

Jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører, når han i sit indlæg nævner, at Socialdemokratiet vil sætte ind i de områder, der bliver berørt af det toldfri salgs afvikling: Hvad er det konkret, Socialdemokratiet rumler med? Det vil vi da godt vide noget om. Jeg kommer fra Storstrøms Amt, som er meget hårdt ramt, fordi Storebæltsforbindelsen også berører området. Der falder mange arbejdspladser bort. Hvad gør Socialdemokratiet infrastrukturmæssigt? I øjeblikket bliver vi udsultet. Er man på vej med en erhvervspolitik, der kan gavne f.eks. turist-erhvervet? Vi har fremsat forslag her i Folketinget. Hvad vil Socialdemokratiet gøre helt konkret?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg var ved at komme i tvivl om, hvorvidt der overhovedet var et spørgsmål i hr. Thulesen Dahls lange indlæg, men det kom dog. Jeg vil bare sige, at Socialdemokratiet er et stort og bredt parti. Vi har mange synspunkter, og jeg er glad for, jeg ikke skal være enig i dem alle sammen.

Så vil jeg blot sige til hr. Flemming Oppfeldt for at huske det, at min afstandtagen fra de folk ude i landet også gjaldt de pågældende socialdemokrater.

Når jeg taler om, at man, efter at der er gået otte år, hellere skulle koncentrere indsatsen om, hvad der skal gøres i de pågældende områder, så mener jeg f.eks., at når man får provenuegevinsten fra dette her, så ville det være fornuftigt ikke bare at bruge den til en tilpasning af afgifterne, men netop til gå ind i en særlig erhvervspolitisk indsats. Det var præcis det, hr. Flemming Oppfeldt sagde, så jeg tror ikke, vi er afgørende uenige med hensyn til det. Jeg har naturligvis ikke nogen konkrete tilbud her i dag.

Der blev spurgt, hvad vi vil gøre, hvis tyskerne ændrer holdning. Ja, ja, lad os nu se,

om de ændrer holdning. Så må vi jo se på det. Vi har ikke nogen officielle tilkendegivelser fra tysk side. Når de kommer, ser vi på det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, der kalder mig herop, er hr. Bukstis og ministerens bemærkning om 24-timers-reglen, hvor man fik det fremstillet, som om det var en kendsgerning, at den skulle ophøre i år 2003. Jeg vil advare meget stærkt imod, at man lægger det frem på den måde. Jeg vil meget opfordre til, at regeringen anlægger det synspunkt, at det muligvis kan være et ønske fra Kommissionens side, at ordningen med 24-timers-reglen skal ophøre i år 2003, men at det under ingen omstændigheder kan være et dansk ønske, for vi har jo ikke råd til det. Hvor i alverden skulle ministeren til den tid finde alle de penge, som en afskaffelse af 24-timers-reglen ville koste?

Derfor må vi fra dansk side fastholde det synspunkt, at den naturligvis ikke skal afskaffes. Det var kun, fordi dette problem blev bragt ind i debatten, at jeg syntes, det var nødvendigt at komme med den markering.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal hjælpe hr. Buksti med at finde et spørgsmål, idet jeg så vil gentage spørgsmålet fra før, som hr. Buksti åbenbart ikke havde opfattet: Hvad er det, der gør, at Socialdemokratiet her i Folketinget er så stor modstander af at bede Kommissionen om at lave en undersøgelse af den samlede effekt i EU af bortskaffelsen af det toldfri salg? Hvad er det, der gør det? Jeg kan simpelt hen ikke forstå det. På talrige andre områder er både regeringen og Socialdemokratiet positivt indstillet over for, at effekten af en beslutning skal analyseres til bunds, så man ved, hvordan det samlede billede er. Lige præcis her ønsker man det ikke. Kan det tolkes anderledes, end at man er bange for sådan en rapport? At man er bange for, hvad dens eventuelle konklusioner bliver?

I Folketingets spørgetid den 26. november sidste år svarede skatteministeren på et spørgsmål her i salen, at så vidt han vidste, overvejede Kommissionen at undersøge effekterne af afskaffelse af det toldfri salg. Det kan være, skatteministeren kan berige os lidt ved at svare på, om Kommissionen er kommet med nye udspil. Men under alle omstændigheder: Hvad er det, der gør, at Socialdemokraterne ikke vil

være med til at bede Kommissionen forestå en sådan undersøgelse?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Buksti fra Socialdemokratiet siger: Vi har vidst dette her i otte år. Man kan stille spørgsmålet: Hvad har Socialdemokratiet så gjort ved det i de otte år? Jeg er glad for, at hr. Buksti lige præcis siger otte år, for så kommer vi tilbage til 1990. Finanslovaftalen for 1990 betød en markant nedsættelse af en masse af de afgifter, som på daværende tidspunkt gav Danmark grænsehandelsproblemer.

Hvad har den nuværende skatteminister og den nuværende regering gjort? Ja, på det seneste har man forhøjet de danske afgifter. Man har indført emballageafgifter, mineralvandsafgiften er blevet forhøjet, så det nu kan betale sig at købe sodavand i både Sverige og Tyskland, man har forhøjet afgifterne på spiritus osv. Man arbejder altså væk fra det punkt, hvor det bliver muligt at åbne grænserne, uden at danskerne styrter ud og køber ind. Man har haft de sidste otte år til at lave den tilpasning, man har vidst det, som hr. Buksti siger, i otte år. Hvad har Socialdemokratiet gjort i den anledning? Man har forhøjet afgifterne, sådan at det bliver endnu mere attraktivt for folk at købe ind i udlandet.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu skal jeg ikke udtale mig om hr. Kim Behnkes hukommelse, men det er alligevel stærke sager, at hr. Kim Behnke står heroppe og siger, at vi har forhøjet spiritusafgiften, alkoholafgiften. Mig bekendt er den da blevet nedsat. Mig bekendt har vi da nedsat og omlagt spiritusafgiften. Så jeg forstår det simpelt hen ikke, men det må skyldes min fatteevne. Jeg mener, vi foretog en omlægning, hvor vi forhøjede øl- og vinafgiften og omlagde spiritusafgiften fra at være en værdiafgift til at være en mængdeafgift med det resultat, at alle de dyre spiritusmærker, som hr. Kim Behnke åbenbart mener danskeren skal have så meget af, blev billigere.

Endelig vil jeg sige, at Socialdemokratiet ikke er modstander af nogen undersøgelse. Det er jo ikke det, det handler om. Det handler om, hvorvidt den undersøgelse, der i givet fald skal laves, og som Kommissionen har givet tilsagn om at ville lave, skal være en forudsætning for, at man afvikler dette her. Vi kan konstatere, at

de undersøgelser, der er lavet i dag, har den mangel, at de alle sammen er lavet nationalt, og når man ser resultatet af den danske og sammenligner med den tyske, så er det interessante, at den tyske konkluderer, at danskerne holder op med at købe i Tyskland, og den danske konkluderer, at tyskerne holder op med at købe i Danmark, men at danskerne stadig køber i Tyskland. Skrækscenariet kan altså ikke passe begge steder, og derfor er det noget gas.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig. Pointen er jo, at når det er år 2003, så er det, under forudsætning af at det toldfri salg er væk. Hvis det ikke er væk, er der en ny situation. Det er jo sådan, situationen er forhandlingsmæssigt. Det er klart.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Min hukommelse er aldeles udmærket. Jeg kan da præcist huske hændelsesforløbet. Man havde en aftale med SF og Enhedslisten om, at de studerende skulle kunne rejse billigere. Så forhøjede man afgifterne. Den form for afgiftsforhøjelser er med til at skubbe handel ud af Danmark. Når man lægger afgift på emballage, skubber man handel ud af Danmark; når man forhøjer mineralvandsafgiften, skubber man handel ud af Danmark, fordi der er et punkt, hvor det lige præcis og lige pludselig kan betale sig at købe disse varer i udlandet. Så derfor har regeringen intet foretaget sig i retning af at tilpasse Danmark de afgifter og de priser, vi har i landene omkring os. Det er en kendsgerning.

Nu spørger jeg så hr. Buksti for anden gang, for vi har ikke fået svar på det endnu: Hvad er det, Socialdemokratiet forestiller sig der skal eksistere af afgiftssystem, efter at det toldfri salg er ophørt? Hvordan skal systemet så virke? Hvor mange fly skal mellemlande mærkelige steder, hvor mange færger skal sejle unødige kilometer for at slippe for danske afgifter? Eller har hr. Buksti et bud på andet end afgiftsforhøjelser?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Carsten Koch):

Nu våser hr. Kim Behnke så meget, at jeg bliver nødt til at gøre rede for sagens kendsgerninger. Jeg synes, det er fuldstændig irrelevant at begynde at snakke om emballageafgift og meget andet godt. Det, vi taler om, er de afgifter, der har relevans for den problemstilling, vi snakker om i dag. Emballageafgifter kan vi altid

diskutere ved en anden lejlighed. Lad os koncentrere os om de ting, det drejer sig om, nemlig spiritus og cigaretter.

Det, der er karakteristisk, er, at afgiften på spiritus blev lempet den 1. juli 1996. Det medførte en lempelse på gennemsnitlig 6 pct. i forhold til den tidligere kombinerede værdi- og mængdeafgift. Det var på spiritus. Den blev sat ned og er ikke blevet rokket siden.

Med hensyn til afgift på cigaretter har der ikke været ændringer siden midten af 1980'erne, og da afgiften på cigaretter er en kombineret mængde- og værdiafgift, er det sådan, at den reelt er blevet udhulet. Den er ikke fulgt med prisudviklingen, så reelt er cigaretafgiften også blevet nedsat.

Afgiften på vin og øl er blevet nedsat. Den er blevet nedsat væsentligt i to omgange, i 1991 og i 1992. Afgiften på en almindelig øl blev nedsat med 95 øre inkl. moms, dvs. halveret. Tilsvarende blev vinafgiften halveret. Og vi har siden da gennemført to meget små forhøjelser af afgifterne på vin og øl i størrelsesordenen i alt 7 pct.

Jeg synes, vi skal have kendsgerningerne på bordet. Regeringen har præcis afstået fra at bruge afgiftsinstrumentet på disse områder, og det er helt i overensstemmelse med, hvad der er blevet tilkendegivet. Jeg synes ikke, hr. Kim Behnke skal fare ud med helt forkerte oplysninger.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver lidt forvirret, når jeg hører hr. Buksti her i anden runde i forhold til den første, for i den første sagde hr. Buksti, at hvis der f.eks. på tysk initiativ kom en henvendelse om at tage spørgsmålet om afskaffelse af det toldfri salg op igen, ville Socialdemokratiet kigge på det, og så ville man tage stilling til det på det tidspunkt. Det var jo klart en opblødning i forhold til det, vi tidligere har hørt fra Socialdemokratiet, nemlig at man i givet fald ville blokere for en ændring af beslutningen. Man stod fast på, at den skulle gennemføres. Det synes jeg var et positivt signal.

Men her i anden runde siger hr. Buksti til spørgsmålet, om man vil være med til at bede Kommissionen lave en undersøgelse eller skubbe på, at der kommer en undersøgelse af konsekvenserne af en afskaffelse: Der kan komme undersøgelse eller ej; det er sådan set ligegyldigt, for det afgørende er, at det ikke ændrer

ved beslutningen. Dermed er vi så tilbage ved udgangspunktet, nemlig at socialdemokraterne er indstillet på at blokere.

Derfor er mit spørgsmål for at få dette her fuldstændig verificeret: Er det socialdemokratisk politik her i Folketinget, hvis der kommer et initiativ fra andre lande, at være med til at blokere for en ny diskussion om afskaffelsestidspunktet, eller er man villig til, hvis der f.eks. kommer ét fra Tyskland, at tage diskussionen fordomsfrit eventuelt på baggrund af en rapport om konsekvenserne ved afskaffelsen, som Kommissionen kommer med?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal ikke gå ind på hr. Kim Behnkes indlæg, men blot sige, at jeg er helt enig med skatteministeren. Skatteministerens bemærkninger viser jo, at det er noget vrøvl, hr. Kim Behnke siger heroppefra.

Blot til hr. Thulesen Dahl: Socialdemokratiet har ikke sagt noget om, at vi vil blokere for diskussionen, ikke på noget tidspunkt. Vi har bare sagt, hvad vores holdning er, og at vi ikke vil medvirke, som situationen er. Og så bliver jeg nødt til at sige til hr. Thulesen Dahl, at mig bekendt er det ikke nogen forudsætning for afskaffelse af det toldfri salg, at der foreligger en undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Skatteministeren gik herop og bekræftede, hvad jeg havde sagt, nemlig at denne regering siden 1993, hvor Socialdemokratiet har haft regeringsansvaret, har forhøjet afgiften på øl og vin. Og med hensyn til referencerne til, at afgifterne var blevet sat ned: Jamen, kære venner, det var jo før Socialdemokratiet fik regeringsansvaret her i landet. Og jeg kan jo huske, hvilke forhandlinger vi havde dengang: Da var Socialdemokratiet jo modstander af afgiftsnedsættelser.

Og når skatteministeren siger, at det jo ikke handler om emballageafgifter og mineralvandsafgifter, må jeg sige: Jo, det gør! For det, som ministeren ikke forstår, er den psykologiske virkning, at når forbrugerne står i en butik i udlandet eller i en lufthavnsbutik i en international lufthavn eller sidder om bord på en flyver eller står om bord på en færge og kigger på varerne, så sammenligner de priserne med priserne derhjemme, og hvis varerne er billigere, køber de dem, og hvis de er dyrere, lader de

være med at købe dem. Og når der bliver lagt nye afgifter på – hvad enten man så pakker det ind som miljøafgifter eller emballageafgifter eller mineralvandsafgifter – så skubber det omsætningen ud af Danmark, og det synes vi er en dårlig idé.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Skatteministeren – og så betragter jeg denne ordveksling som afsluttet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg må altså lige korrigere hr. Kim Behnke: Den 1. juli 1996 nedsatte regeringen spiritusafgiften.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg var lige ved at sige, hvad skal jeg sige, for hr. Kim Behnke siger jo nu det modsatte af det, hr. Kim Behnke sagde i sit første indlæg, hvor han talte meget om, at varerne også havde en affektionsværdi, og hvor han også sagde, at folk ikke nødvendigvis handler rationelt, for nu siger han jo, at de sammenligner priserne med priserne i land osv., og hvis varerne er billigere, så køber de dem, og hvis de er dyrere, så køber de dem ikke.

Jamen hr. Kim Behnke sagde jo præcis, at selv om de var dyrere og endda ikke engang nedsat, så købte de dem stadig væk!

Hvordan det så i øvrigt kan bruges som et argument for at fastholde det toldfrie salg, ved jeg ikke, og jeg skal ikke gøre mig klog på hr. Kim Behnkes tankesæt, men jeg kan i hvert fald ikke følge med længere.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Det toldfrie salg burde have været afviklet for længst, for det er i virkeligheden en ejendommelig hybrid i det indre marked, og det var jo faktisk dengang, da man i EU besluttede at gennemføre det indre marked, man samtidig besluttede at afskaffe det taxfree salg.

Beslutningen blev truffet i 1991, og når man i dag betragter den beslutning, skal man jo altså ikke glemme alle de gode ting, der fulgte med det indre marked i form af billigere og bedre varer og et større vareudbud, altså et større sortiment.

Og for os at se hænger sagen fortsat sammen med det indre marked, og vi mener, at det er en

fordel for Europas borgere, at de kan købe varerne, hvor de har lyst. Og vi synes, det er unaturligt, at man stadig har nogle enklaver rundt omkring, hvor man af historiske grunde kan købe tingene toldfrit.

Så Venstre står fortsat bag beslutningen fra 1991, og vi har følt os noget irriterede over den måde, som det socialdemokratiske europaparlamentsmedlem Freddy Blak har ført sig frem på i denne sag, for netop fordi han er medlem af Europa-Parlamentet, får befolkningen let nogle falske forventninger, når man render rundt og siger, at det skulle være muligt at omgøre den beslutning.

Det mener vi ikke at der er noget som helst der tyder på at beslutningen kan. Den kan ikke omgøres, for det er en enstemmig beslutning, og det kræver altså enstemmighed blandt EU's 15 lande, før man kan lave den om igen, og det kan vi slet ikke forestille os at man kan få.

Det har været nævnt i debatten, at det skulle give færre arbejdspladser, og der har især været nogle meget heftige lobbyister, der har fremført det synspunkt, men det mener vi ikke er et korrekt argument, for det, der er tale om, er, at nogle arbejdspladser nok vil flytte fra nogle færger, lufthavne og fly til de lokale supermarkeder og købmænd, og det mener vi i og for sig at den almindelige dansker har gavn af. Og man skal jo ikke glemme, at der også er en slags social slagside, når man taler om det her, for det er de mennesker, der i forvejen har råd til at rejse, der får spiritussen og cigaretterne billigere end de mennesker, der ikke har råd til at rejse.

Dengang man traf beslutningen, gav man de grupper, der i særlig grad berøres, en overgangsordning på 8 år. Og i Venstre mente vi, at var rigtigt, at man netop gav de virksomheder, der var direkte involverede i det taxfree salg, god tid; men endnu vigtigere for os var det, at man gav 8 år til de lokalsamfund, hvor vi selvfølgelig godt kan se at de afledte virkninger af, at man afskaffer det taxfree salg, er større end andre steder. For det er jo helt klart, at der i dette land er nogle områder, der er mere berørt af afskaffelsen end andre områder, og derfor har den lange overgangsordning på 8 år været vigtig.

Her mener vi fortsat, at regeringen godt kunne gøre noget mere for at se på, hvordan man kan hjælpe de tyndtbefolkede områder, for det er jo det, der er tale om. Det er jo områder, der er tyndtbefolkede, og som måske i forvejen har nogle økonomiske problemer.

Og i Venstre har vi lagt nogle initiativer frem på det område, dels vores landsbyudspil og dels for at fremme turismen, og der er altså stadig væk halvandet år endnu, så vi håber meget, at regeringen vil komme med nogle konkrete initiativer, som kan dæmme op for nogle af de negative virkninger, der er ved afskaffelsen af det taxfree salg.

Vi kan godt forstå, at der kan være en vis irritation hos charterturisterne, for det taxfree salg opfattes som en velerhvervet rettighed, og når man har brugt alle sparepengene på ferien, er det rart at få billige cigaretter og billig spiritus med hjem.

Derfor er det også vigtigt for Venstre, at der er den logiske sammenhæng, at man vil påbegynde reduktionen af afgifterne på spiritus og cigaretter samtidig med bortfaldet af det taxfree salg, og dér er vi faktisk tilfredse med skatteministerens udsagn i dag om, at den sammenhæng ser regeringen også.

For det er da klart, at hvis man kan få cigaretterne og spiritussen lidt billigere hos købmanden, så kan man lettere leve med, at det så er blevet lidt dyrere på charterturen eller på busturen eller færgeturen til Tyskland, havde jeg nær sagt.

Vi har længe følt, at det var ejendommeligt, at danskerne skulle generes af en 24-timersregel, og den bortfalder jo, som det allerede er blevet nævnt, i år 2003, og dér er det klart, at en afvikling af de danske afgifter i løbet af nogle år, hvor man starter med at reducere dem i 1999, vil være en politik, som Venstre helt klart bakker op.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt anerkende én ting, som fru Charlotte Antonsen er inde på, og det er, at det, som fru Charlotte Antonsen giver udtryk for, hele tiden, i hvert fald mig bekendt, har været Venstres holdning.

Men der er jo en del andre partier, der har flyttet sig lidt undervejs, og det er også derfor, vi bliver ved med at slås for det her, for vi kan jo se af partiernes meldinger, at det nytter at blive ved: Der er i hvert fald flere partier nu end for 2 år siden, der markerer, at de er tilhængere af, at det toldfrie salg ikke skal afskaffes.

Men det, jeg gerne vil spørge fru Charlotte Antonsen om, drejer sig om, at fru Charlotte Antonsen siger, at selv om der måske tabes

arbejdspladser på ét område, flytter de bare hen til det lokale indkøbssted.

Det var det, fru Charlotte Antonsen sagde, og det bygger vel på den antagelse, at det salg, der ikke vil ske de toldfrie steder, bare flytter hen til den lokale nærbutik, men er det realistisk? Er det realistisk at antage, at der ikke er tale om et mersalg i form af toldfrit indkøb? Det mener vi ikke at det er.

Og jeg vil spørge fru Charlotte Antonsen, om hun er enig i det, der står i skatteministerens rapport om, at der vil være et tab på 1.800 arbejdspladser, og at det så er afhængigt af, hvordan man bruger provenugevinsten, om der overhovedet kommer nogle arbejdspladser tilbage. Eller er sandheden i virkeligheden ikke, at når det drejer sig om det toldfrie salg, er der ofte tale om et mersalg, og at det derfor ikke vil blive opvejet af indenlandske arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Selv om der ikke er en udløbsdato på argumenter, brugte fru Charlotte Antonsen et argument, som i hvert fald har set sine bedste dage, nemlig at der er en social slagside, og at det kun er de velbeslæede, der benytter sig af toldfrit salg.

Så jeg skal minde fru Charlotte Antonsen om, at der aldrig før har rejst så mange danskere på charterrejse som i 1997, og at der er flere og flere familier, der benytter sig af charterrejser.

Derudover skal jeg minde fru Charlotte Antonsen om, at mange af de såkaldte spritruiter, der er, f.eks. fra Sønderborg og Aabenraa til Flensborg, jo er ensbetydende med et udflugtsmål for områdets pensionister, og at den udflugt, det er at tage en sejltur på Flensborg Fjord, samtidig med at man får en kop kaffe og køber forskelligt toldfrit ind, jo ikke bliver flyttet over til den lokale købmand, hverken i Sønderborg eller i Aabenraa, da de jo ikke på nogen måde er i stand til at stille med deres butikker som et særligt udflugtsmål.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Thulesen Dahl:

Der er foretaget mange vurderinger af, hvor meget arbejdspladserne i givet fald kunne blive reduceret med på grund af det her, men jeg tror ikke, man kan beregne det reelt.

Lad os tage USA: Dér koster cigaretterne 20 kr., og i Danmark koster de 30 kr., men i Danmark ryger vi altså meget mere, og der har

været et stort fald i forbruget i USA, på trods af at prisen hele tiden har været 20 kr.

Der er altså andre ting end prisen, der afgør, om man ryger cigaretter og drikker spiritus, og i øjeblikket er det jo moderne at lægge cigaretterne på hylden. Så de dér beregninger af antallet af arbejdspladser og af provenuets størrelse og sådan noget er for mig at se nogle løse overslag.

Og det, at man altså reducerer priserne på spiritus og cigaretter i Danmark, vil for mig at se betyde, at der alt andet lige bliver solgt lidt mere. Men jeg mener stadig væk, at det er svært at forudse præcist, hvad der vil ske, og hvad provenuvirkningerne og arbejdspladskonsekvenserne vil være.

Til hr. Kim Behnke:

Heldigvis er der da også mange mindre-bemidlede, der kan rejse i dag, og det er vi da glade for i Venstre. Men man kan jo stadig væk rejse mere, hvis man har mange penge, og det er altså lidt sværere for en enlig mor at rejse af sted, men argumentet har måske ikke samme vægt, som det havde for 20 år siden.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er godt, at Venstre har fået sine argumenter opdateret. Men så er der spørgsmålet om, hvad der vil ske, når det toldfrie salg forsvinder, og her kan jeg forstå på Venstre, at også Venstre er bekymret for beskæftigelsen i de områder, men hvad vil man gøre ved det?

Lad os tage BornholmsTrafikken: I 1996 gav selve BornholmsTrafikken et underskud på 53 mio. kr., mens det toldfrie salg gav et overskud på 43 mio. kr., og hvis der nu ikke havde været noget toldfrit salg, skulle staten altså have givet 100 mio. kr. for at opretholde BornholmsTrafikken.

Og er Venstre parat til at gøre præcis det samme som den italienske kommissær, Mario Monti, nemlig at sige, at det problem må løses gennem flere statstilskud? For hvis Venstre mener, at dét er løsningen på det problem, der opstår som følge af, at det toldfrie salg afskaffes, er det i givet fald interessant.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan jeg pludselig forstå, at det slet ikke kan gøres op, om der tabes arbejdspladser ved afskaffelsen af det toldfrie salg. Men det kunne det altså i fru Charlotte Antonsens ordførerind-

læg. Dér sagde fru Charlotte Antonsen nemlig, at det ikke ville betyde et bortfald af arbejdspladser, for de arbejdspladser, som blev afskaffet ét sted, ville opstå et andet sted.

Hun gav altså indtryk af, at nettoresultatet ville blive, at der ikke blev tabt arbejdspladser. Men Skatteministeriets rapport når frem til, at der tabes 1.800 arbejdspladser, men at det er afhængigt af det ekstra provenu, man får ind, fordi man forventer et mersalg i Danmark efter bortskaffelsen af det toldfrie salg.

Men det mersalg anfægter vi andre det rimelige i, fordi vi ikke tror på det, og dermed får staten ikke det provenu ind, man forventer, og derfor vil nettoresultatet selvfølgelig blive et markant tab af arbejdspladser, uden at man får ekstra offentlige midler ind, som man kan bruge til at kompensere med, eksempelvis ved at nedsætte afgifterne.

For hvis cigaretterne er billigere i det land, man rejser til, køber man vel stadig væk cigaretterne i det land, selv om de så ikke er toldfrie, frem for at vente, til man kommer tilbage til Danmark.

Og man kunne også forestille sig, at chartertrafikken ville blive øget voldsomt til Tyrkiet i stedet for til Grækenland, og at der vil være ruter til Norge i stedet for til Sverige.

Er fru Charlotte Antonsen ikke enig i dét og enig i, at det betyder, at man reelt ikke får det merprovenu ind i den offentlige kasse, som Skatteministeriets rapport giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Thulesen Dahl:

Beregningerne af antallet af arbejdspladser og provenuets størrelse er altså fortsat usikre, men alt andet lige: Hvis man reducerer priserne på spiritus og cigaretter i Danmark, fordi 24-timers-reglen bortfalder i år 2003, og man påbegynder den reduktion i 1999, så priserne bliver lavere i Danmark, vil det nok flytte noget af salget til Danmark. Det tilsiger i hvert fald den normale markedsmekanisme.

Til hr. Kim Behnke:

Venstre har en række initiativer på det her område, bl.a. det, vi kalder landsbyinitiativer, men for at nævne noget kunne man f.eks. gøre noget mere for turismen ved at reducere hotelmomsen eller turistmomsen.

Det er bare ét konkret eksempel, men ellers vil jeg henvise til vores udspil på landsbyområdet.

Der er altså masser af gode ting, man kunne gøre, som ikke forudsætter statsstøtte, for jeg er enig med hr. Kim Behnke i, at det ikke er nogen løsning på det her problem.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det skal så være det sidste, men til gengæld meget præcise spørgsmål: Hvad gør vi ved Bornholmstrafikken? Skal den også henhøre under en eller anden politik, Venstre har på landsbyområdet eller hvad?

Bornholmstrafikken fik et overskud i 1996 på 43 mio. kr. for det toldfri salg. Når det toldfri salg forsvinder, hvor skal de penge så komme fra, må jeg spørge fru Charlotte Antonsen. Skal færgerne på finansloven, eller skal de lukkes, fordi de bare forurener og sejler unødigt rundt? Det svar må man have i Venstre. Man kan ikke bare sige, at det overlader vi til et eller andet landsbyudvalg.

Gitte Seeberg (KF):

Da oplægget til det indre marked midt i 1980'erne startede, var det allerede på det tidspunkt forudsat, at det afgiftsfri salg skulle ophøre. Senere, og det var under den borgerlige regering, mens hr. Anders Fogh Rasmussen var skatteminister, nærmere præciseret i 1991, blev den endelige beslutning om afvikling af den toldfri salg i EU truffet.

På det tidspunkt udtalte hr. Anders Fogh Rasmussen, at de afgiftsfri butikker var et fremmedelement i det indre marked, og det er vi for så vidt enige med ham i. Det er også den linje, den socialdemokratisk ledede regering siden har fulgt, og det er vi glade for.

Beslutningen blev på daværende tidspunkt, som også hr. Jacob Buksti var inde på, truffet af landene i enstemmighed, og beslutningen var som sagt en naturlig følge af landenes tiltrædelse af det indre marked i 1993. Hensigten med det indre marked var – og er – en harmonisering og en åbning af grænserne. EU er ét stort marked, og det er selvfølgelig i sig selv positivt.

Med landenes tiltrædelse af det indre marked er det derfor også helt naturligt, at det afgiftsfri salg nu ophører, efter at man har haft ganske lang tid til at indstille sig på det.

Jeg opfatter denne forespørgsel, der er stillet af Fremskridtspartiet, som en mulighed for Fremskridtspartiet til på en meget populæristisk sag igen at markere sig i EU-debatten, hvor vi jo alle kender partiets holdning. Der skal nu

føres valgkamp på denne sag, som i bund og grund er god nok, for vist er det populært at handle toldfrit i lufthavnene og på færgerne, men det argument er ikke godt nok i sig selv.

Det er jo alt andet lige bedre, at vi får tvunget det danske høje afgiftsniveau ned på europæisk niveau til gavn for danske forbrugere, og der er mange gode argumenter for, at Danmark skal vedstå sin aftale, som vi vel at mærke, hvilket også tidligere er blevet fremført, ikke kan lave om på, medmindre samtlige EU-lande tilslutter sig det, for det kræver enstemmighed.

Vi vil fra dansk side blive tvunget til, om vi vil det eller ej, at harmonisere vores afgifter på de varer – altså sprut og cigaretter – som man i dag kan købe toldfrit, og jeg er derfor også glad for at høre skatteministeren sige, at han er enig i det. Jeg må sige, at jeg er også enig i det, skatteministeren allerede har sagt, for der er sket en harmonisering i de senere år. Provenuet er faktisk faldet betragteligt, men senest i år 2003 bortfalder Danmarks særregel, 24-timers-reglen. Det er vi nødt til, og gør vi ikke det, vil grænsehandelen eksplodere, og den kendsgerning er vi selvfølgelig alle sammen her i Folketinget nødt til at forholde os til, og regeringen er jo så heldigvis enig.

Så til den mere alvorlige del af sagen: Vi har jo i Folketingets Skatteudvalg modtaget en række henvendelser fra de erhverv, der føler sig hårdest ramt af de nye regler. Det kan set med branchens øjne virke hårdt, og der er også regioner i Danmark, som det vil gå ud over. Men omstillingsperioden har været lang. Man kan sige, at den har været i næsten 15 år, eller i hvert fald 8 år fra beslutningen blev truffet, og det er derfor på nuværende tidspunkt fuldstændig omsonst at tale om nye undersøgelser, om beskæftigelsesvirkninger eller andet. Det vil, om man så kan sige, kun være at trække pinen ud.

Hvis man endelig skal se det på en anden måde, kan man tværtimod indvende, at det er sjældent, at et erhverv med indirekte statsstøtte i hele perioden har fået en så lang omstillingsfrist til at finde nye aktiviteter, hele 8 år, som jeg sagde før.

Man kan jo spørge sig selv, om det ret beset overhovedet er rimeligt at opretholde en mere eller mindre skatteyderfinansieret konkurrencefordel, som jo klart er til skade for dansk detailhandel.

På det regionale plan, som der også er nogle ordførere, der har været inde på, kan der kom-

me problemer med beskæftigelsen på kort sigt, og vi må i videst muligt omfang benytte os af bl.a. de EU-ordninger, der er stillet til rådighed.

Der er uligheder, eller man kunne sige, der er muligheder, for bl.a. Nordjylland og Lolland, men vi kan ikke afvise, at det går ud over bl.a. de områder.

Når der kigges samlet på beskæftigelsen, ser jeg ingen grund til at betvivle, at skatteministerens rapport skulle være rigtig.

Det er da rigtigt, som fru Charlotte Antonsen siger, at man aldrig kan være hundrede procent sikker på, at alle tal holder. Vi kan heller ikke være sikre på, at det ikke ændrer vores adfærd, at der bliver købt mindre alkohol og cigaretter i Danmark. Den provenugevinst, som Danmark får ved afskaffelsen, skal bruges til at nedsætte afgifterne, og der er også mulighed for, at man kan give andre brancher, som vil blive ramt, kompensation.

Min konklusion er, at det er en fordel for Danmark, det er en fordel for borgerne i EU, og så er det ikke mindst en fordel for miljøet, at man ikke skal transportere alt det her frem og tilbage over grænsen.

Ophævelsen af toldfrit salg er en helt naturlig følge af det indre marked, og jeg kan meddele, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan godt forstå, at fru Gitte Seeberg og Det Konservative Folkeparti er lidt irriteret over denne sag, specielt at skulle stå her nogle få måneder før 28. maj og fortælle, at her altså er en sag, som det er fuldstændig umuligt at omgøre, når først der er truffet en beslutning i EU.

Det er jo et af argumenterne for, at vi den 28. maj ikke skal lægge mere over til flertalsafgørelser, for det er jo ligegyldigt, hvad de så beslutter dernede – nye stænkelapskandaler, eller hvad man kan forestille sig EU kan finde på – så kan man aldrig nogen sinde gøre det om igen. Det er jeg enig med fru Gitte Seeberg i, og det er et rigtig godt argument for, at man skal stemme nej.

Men det er ikke derfor, vi har stillet forespørgslen i dag. Det er, fordi der jo bl.a. endnu ikke er nogen som helst afklaring af, hvordan afgiftsstrukturen skal være, efter at det toldfrit salg er ophørt. Det sagde fru Gitte Seeberg heller ikke noget om. Fru Gitte Seeberg sagde, at man gerne ville have de danske afgifter sat ned.

Jo tak, det ville vi alle sammen gerne, men hvilken afgiftsstruktur skal der være? Hvilke momssatser skal der opkræves? Hvilke afgiftssatser skal der opkræves?

Det må Det Konservative Folkeparti have en mening om, og den synes jeg da vi i dag skal delagtiggøres i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Buksti var tidligere i debatten inde på noget, som nok kan være rigtigt, nemlig at hvis man laver nogle nationale undersøgelser – og det var så henvendt til de lobbygrupper, som arbejder for at få udsat denne beslutning om afskaffelsen af det toldfrit salg – får nogle rapporter fra lobbygrupperne, så har de den ulempe, at hvis de er lavet her i Danmark, tegner de selvfølgelig billedet af afskaffelsen kun set med danske briller, lige så vel som de, der laves i Tyskland, ser på udviklingen med tyske briller.

Det samme gør sig gældende ved de statslige rapporter, vi får, bl.a. skatteministerens rapport af december 1997 om konsekvenserne af afskaffelsen. Der vil det jo også være sådan, at den er set med danske briller og selvfølgelig når frem til, at det ikke er helt så galt, at man afskaffer det toldfrit salg, som vi andre påstår.

Sådan er det også i Tyskland. Der kan de også lave en rapport for Tysklands vedkommende, der når frem til, at det ikke er helt så galt, som kritikerne påstår.

Derfor er mit spørgsmål til fru Gitte Seeberg: Vil fru Gitte Seeberg være med til at presse på for at få en samlet undersøgelse på EU-plan af konsekvenserne, der ikke ser det gennem nationale briller, men ser det som et samlet hele, så vi kan få en sandhed, der er så tæt på det realistiske som overhovedet muligt?

Det andet spørgsmål til fru Gitte Seeberg er: Hvis sådan en rapport slår skår i fru Gitte Seebergs antagelser om, hvad der sker, når det toldfrit salg bliver afskaffet, vil fru Gitte Seeberg så være med til at blokere for en debat om, hvorvidt afskaffelsen skal ske i sommeren 1999?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Tak til Gitte Seeberg for et indlæg, som jeg deler hundrede procent. Til trods for at jeg er unions-skeptiker, må jeg sige, at i denne sag står jeg fuldstændig sammen med mit parti.

Det er da en vanvittig tanke. Tænk, hvis der kom et fornuftsvæsen fra en fjern planet ned på

Jorden og så, hvordan lufthavne er fulde af spiritus og tobak, hvordan folk slæber disse poser op i flyene, putter dem ind på bagagehylderne, så der er ikke plads til almindelig bagage, og så ud igen; de skal ikke drikke det om bord; de skal ikke konsumere det. Det har ingen steder hjemme. Det er da vanvittigt.

Hvordan kan Fremskridtspartiet – EU eller ej – gå ind for sådan noget bureaukratisk, vanvittigt, ufornuftigt noget? Det skal afskaffes.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg tror ikke, jeg kan sige det meget bedre end hr. Frank Dahlgaard.

Hr. Kim Behnkes betragtninger om, hvorfor der skal stemmes nej til EU, vil jeg ikke komme nærmere ind på. Jeg vil bare sige, at Det Konservative Folkeparti ikke på nuværende tidspunkt har lyst til at sænke momsen. Vi mener ikke, at momsen skal sænkes, før det er absolut nødvendigt, for det er efter vores opfattelse en af de mest retfærdige skatter – hvis man endelig kan tale om en retfærdig skat.

For så vidt angår cigaret- og spiritusafgifterne, kommer det sådan set til at give sig selv, for det er et spørgsmål om, hvordan afgiftsniveauet vil være bl.a. i Tyskland og Sverige. Vi kan selvfølgelig håbe på at være så heldige, at Sverige lægger sig på et højere niveau, men det vil jeg nu personligt tvivle på.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl, som spørger mig, om jeg vil være med til, at der bliver lavet en samlet EU-redegørelse om forholdene, og så bliver der henvist til skatteministerens rapport og den tyske rapport:

Jeg sagde også i min ordførertale, at uanset hvordan det ser ud med konsekvenserne, står Det Konservative Folkeparti bag den beslutning, der blev truffet i 1991. Der har været rigelig tid til, at landene har kunnet indrette sig på, at denne beslutning træder i kraft om halvandet år, så jeg vil sige, at uanset hvordan og hvorledes en eventuel undersøgelse vil falde ud, står vi bag den beslutning, som allerede er truffet, og som vi har haft over 8 år til at indrette os på.

Det betyder så også, at Det Konservative Folkeparti er enig i den linje, som skatteministeren har lagt i sagen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil ikke påkalde fornuftsvæsener fra nogen fjern planet, da jeg ikke ved, om sådanne findes,

men det kunne da være, der fandtes nogle i Det Konservative Folkeparti.

Det undrer mig, at man vil lukke visse undtagelser, åndehuller, små glæder, fra en skrap og restriktiv lovgivning. Og så undrer det mig allermost, at Det Konservative Folkeparti alligevel ikke kan indse, at der er en ulige stilling, så længe afgiftsniveauet i EU-landene ikke er harmoniseret.

Det er da logisk, at lande med de største afgifter må have den største interesse i og den største fordel omsætnings-, indtjenings- og beskæftigelsesmæssigt ved, at der er en sådan mulighed, og at det naturligt har langt mindre interesse for lande, der har lave afgifter på de varer, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Dahlgaard sagde, at fornuftsvæsener fra det ydre rum vil opleve, at selv når det afgiftsfri salg er forsvundet inden for EU, vil det jo stadig væk eksistere for dem, der rejser til Tyrkiet, til USA, til Sydafrika eller dem, der tager færgen til Polen. Der vil det jo stadig væk gøre sig gældende. Så det er ingeniørlig sådan, at alt afgiftsfrit salg i hele verden forsvinder i sommeren 1999.

Til fru Gitte Seebergs forklaringer om, at man ikke vil have den danske moms sat ned: Fair synspunkt, men er Det Konservative Folkeparti også enig med skatteministeren i, at det skal være sådan, at man om bord på en færge skal opkræve den moms, som er gældende i det land, færgen sejler ud fra. Altså når man sejler fra Sønderborg, opkræver man 25 pct. moms, men når den samme færge så sejler fra Flensborg en time eller halvanden senere, opkræver man kun 15 pct. tysk Mehrwertsteuer?

I det tilfælde med en færge er det jo nemt, men hvad nu, når det er en flyver, der starter i Kastrup, mellemlander i Hamburg, mellemlander i Bruxelles, mellemlander i Luxembourg for til sidst at flyve via Polen tilbage til København? Hvordan skal det personale nogen sinde holde rede på de 5, 6 eller 7 toldsætser, som skal opkræve undervejs?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er en meget trist melding, fru Gitte Seeberg giver her i sit svar, nemlig at i Det Konservative Folkeparti nægter man at blive klogere.

Vi får at vide, at man godt vil være med på, at der kan komme en redegørelse af konsekvenserne på EU-plan af afskaffelsen, men uanset hvad der så står om konsekvenserne, og uanset hvad redegørelsen så indeholder, står Det Konservative Folkeparti fast på, at beslutningen skal føres ud i livet.

Det synes jeg er trist. Jeg synes nemlig, at den rigtige linje at følge i denne sag ville være, at man først fik belyst alle konsekvenserne, og at man så på baggrund af en analyse af samtlige konsekvenser traf den endelige politiske beslutning om, hvorvidt man skal udsætte datoen for afviklingen eller forsøge at afvikle salget i sommeren 1999. Det ville være det rimelige, men jeg kan forstå, at det ønsker fru Gitte Seeberg ikke.

Så vil jeg sige til medkommentator hr. Frank Dahlgaard, der kommer fru Gitte Seeberg til undsætning for at vise, at der er enighed i den konservative gruppe, at man kan jo også anlægge det synspunkt, at det, der sker med afskaffelsen af toldfrit salg mellem EU-landene, bare er en indirekte støtte til chartertrafikken til Tyrkiet eller andre eksotiske steder. Vi ved jo, at det toldfrie salg subsidierer rejsepriserne, og derfor ved vi også udmærket godt, at det bare vil medvirke til, at der kommer chartertrafik til andre dele af verden end f.eks. til Grækenland.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Først til hr. Arne Melchior: Det kommer faktisk lidt bag på mig, at CD er skeptiske over for den beslutning, der er truffet om stop for det toldfrie salg. Jeg skal da være den første til at sige, at selvfølgelig har nogle en romantisk forestilling, og mange kan godt lide at købe toldfrit.

Men for mig at se handler det slet ikke, som hr. Melchior sagde, om, at det ligesom skal kompensere for en striks og restriktiv lovgivning. Nu var hr. Melchior ikke i salen før, men jeg sagde i min ordførertale, at det er klart, at denne afskaffelse af det toldfrie salg indebærer, at vi fra dansk side er nødt til at harmonisere vore afgifter, så de nogenlunde kommer til at svare til det tyske niveau. Det var så også svar til hr. Behnke.

Så spørger hr. Behnke mig, hvad jeg mener om opkrævning af forskellige momssatser. Nu har jeg altså tillid til, at det er et problem, man kan løse Skatteministeriet og de andre EU-lande imellem, for jeg tror nok, skatteministeren godt kan se en fordel i, at denne sag bliver løst.

Jeg mener ikke, det er et problem, jeg som konservativ skatteordfører er ansvarlig for bliver løst, for det skal løses via EU.

Hr. Thulesen Dahl er skuffet over, at Det Konservative Folkeparti står fast, og at vi ikke er interesserede i en belysning af konsekvenserne. Jeg vil sige, som jeg sagde i mit tidligere indlæg: Ja, heldigvis står Det Konservative Folkeparti fast! Heldigvis står landene fast på denne beslutning, for hvad ville der ske, hvis landene begyndte at vakle? Det er da klart, at beslutningen har størst betydning for et land som Danmark, men den er enstemmig, og den skal vi holde ved og samtidig være glade for, at man ikke kan vakle rundt med den, bare fordi et enkelt land ønsker det. Så var det jo meget nærliggende at føre politik på denne meget populære sag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hvad CD mener om sagen, skal vores ordfører, fru Sonja Albrink, nok redegøre for senere, men jeg var faktisk i salen under hele fru Gitte Seebergs tale.

Fru Gitte Seeberg undrer sig over, at vi ikke skulle være helt enige i en enstemmig beslutning. Der ligger sandelig ingen angreb på EU i det, aldeles ikke; men det var en forudsætning, som lå i luften, da beslutningen blev truffet, at man regnede det for helt sikkert, at inden den trådte i kraft inden for denne ca. 8-årige frist, ville harmoniseringen af afgifter være gennemført.

Så siger fru Gitte Seeberg, at De Konservative også går ind for beslutningen, men hvornår bliver den gennemført? Jeg kan godt indse, som hr. Dahlgaard var inde på, at hvad er egentlig meningen med, at fordi man rejser en tur til et andet land, skal man have en eller anden rabat på nogle varer. Den ordning må gerne afskaffes, men det kræver altså afgiftsharmonisering, og rækkefølgen burde nok allerhelst være, at man først harmoniserer afgifterne og først bagefter fjerner dette specielle gode ved udlandsrejser.

Tommy Dinesen (SF):

Det har været en lidt speciel debat at følge. Man er kommet ind på alt lige fra EU til trafikproblemer, egnsproblemer, arbejdspladser, skatteproblemer og social slagside. Men det sundhedspolitiske er ikke blevet berørt, selv om formanden for Sundhedsudvalget – han er Fremskridtsmand – er til stede.

Man kommer hele verden rundt med et emne, man nu har haft 10 år til at indstille sig på, nemlig om der fortsat skal være toldfrit salg på danske færges og fly. Det er selvfølgelig et ømtåleligt emne, og man skulle næsten tro, det drejede sig om livsnødvendigheder på linje med de daglige fødevarer.

Jeg vil godt sige, at der er et alvorligt problem, fordi der er en hel del, der bliver arbejdsløse, og det bliver de, uanset hvad andre ordførere har sagt. Det er ikke første gang, vi diskuterer det, bl.a. blev Funderudvalget nedsat på baggrund af et forslag fra SF og en forespørgsel fra SF om, hvad regeringen ville gøre for at bevare dansk skibsfart med danske arbejdspladser. Da kom dette forslag også fra Funderudvalget.

Jeg har sagt til mine forhenværende kollegaer, at hvis man skal have en trafikforbindelse, skal det være, fordi der er trafik til den. Det mest mærkværdige, jeg har hørt fra hr. Kim Behnke, når han nævner Bornholmstrafikken, er, at man kan løse alle færgers økonomiske problemer ved at gøre dem toldfri, for så sejler de bare derudad. Århus-Kalundborg skal nok overleve Storebæltsbroen, og jeg tror såmænd også, Vognmandsruten kunne overleve, hvis den blev toldfri; men er det den måde, man skal lave trafikpolitik på?

De to Fremskridtspartier, der hele tiden konkurrerer om at komme herop på talerstolen, har selvfølgelig fået et godt valgemne; det vil jeg godt indrømme. Men hvad med det sundhedspolitiske? Alle steder kan man jo læse om, hvor farligt både spiritus og cigaretter, og hvad ved jeg, er, og det, man står her og plæderer for, er ikke nogen livsnødvendighed.

Jeg vil godt sige, at der er simpelt hen mange ulovligheder tilknyttet det toldfrie salg i dag. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det her, men jeg tror, at man på mange arbejdspladser her i byen ved, at man bare kan bestille tingene, så kommer de simpelt hen den dag, man vil have dem. Det er omgåelse af skatter og afgifter, og det synes jeg ærlig talt er for dårligt.

Jeg ville selv have lavet et forslag, hvis det var sådan, at salget ikke blev stoppet, for jeg har aldrig kunnet forstå, hvorfor en flyvemaskine, der tager herfra med charterturister, skal have en ton sprut og cigaretter med. Den flyver ned til Gran Canaria, og nogle af passagerene tager varer med, og på hjemturen får nogle nye charterturister resten af sprutten, for den skal absolut fragtes tilbage til København. Jeg tror,

det er SAS, der har været inde på, at alene det koster dem 7.000 t brændstof om året, og det er komplet tåbeligt. Skulle man endelig bevare taxfree sale, kunne man gøre det på den måde, at folk fik det i lufthavnen, når de kom tilbage. Det er en tåbelig måde, man gør det på i dag.

Jeg skal udtrykkelig sige, at jeg ikke har noget imod, at folk kan købe hverken det ene eller det andet, slet ikke. Men der er altså nogle problemer, og et af de problemer, jeg godt vil have belyst – og det kan vi gøre under udvalgsarbejdet – er: Er det sådan, at f.eks. tredjelands færges godt kan sælge taxfree, hvis de går under Bahamasflag? Så er der nemlig nogle huller, der skal lukkes, og ikke bare i Danmark, men i hele EU.

Man har haft 8-10 år til omstilling, og man har altså omstillet sig andre steder. På Den Engelske Kanal – har jeg ladet mig fortælle – har man omstillet det taxfree salg til noget andet end spiritus og cigaretter, men det har man ikke gjort i Danmark, selv om man har haft tid til det. Alle var glade for 8-10 år siden, for der var lang tid til det, og det skulle nok gå alt sammen. Men nu er det altså ved at være deadline, og så prøver man på at presse det op til en stor sag. Det er også et problem for dem, der bliver arbejdsløse, vil jeg godt gentage, og hvis der kommer noget fra EU eller regeringen om, at man vil hjælpe nogle af dem, der bliver arbejdsløse, med omskoling osv., vil vi fra SF's side godt være med til det. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Sådan som jeg opfatter det, kan denne beslutning ikke omgøres. Nogle EU-eksperter har snakket om, at det ikke kan lade sig gøre. Man skal selvfølgelig have lov til at køre sagen rent politisk, men hvis ikke der er noget at gøre, synes jeg nok, det er forholdsvis usagligt.

Som sagt: Vi er med, hvis der kommer nogle forslag om andre job til dem, der bliver berørt af denne beslutning, men ellers mener vi, det er en forfejlet debat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg troede ikke, det blev nødvendigt, men jeg må starte med at sige til hr. Tommy Dinesen, at jeg både i dagens debat og i øvrigt repræsenterer Dansk Folkeparti, og så håber jeg, hr. Tommy Dinesen er opmærksom på det.

Jeg skal også sige, at det, vi er i færd med nu, er en forespørgselsdebat og ikke behandlingen af et lov- eller beslutningsforslag, så jeg ved

ikke, hvad det er for et udvalgsarbejde, hr. Tommy Dinesen henviser til, når han siger, at man under udvalgsarbejdet skal se på, om der er eventuelle huller på området, som skal lukkes af noget ekstra lovgivning. Det var jo det, hr. Tommy Dinesen sagde.

Vi kan jo være politisk uenige, og det synes jeg er en ærlig sag. Men jeg synes ikke, det er en ærlig sag at sige, at nu vil man hjælpe nogle randområder, og man vil gøre nogle ting for at modvirke de ting, der kommer af at afskaffe det toldfri salg, når man ikke samtidig vil arbejde for at få det rigtige beslutningsgrundlag for at kunne iværksætte de initiativer. Sandheden er jo, at når vi kigger på det, der er sket fra 1990-91 og op til i dag, er vi ved talrige lejligheder blevet lovet, at man på EU-plan ville lave en undersøgelse af de konsekvenser, bortfaldet af det toldfri salg får. Det er blevet lovet ved talrige lejligheder, men der er ikke kommet noget, og derfor er spørgsmålet til hr. Tommy Dinesen: Vil SF sammen med Dansk Folkeparti være med til at forsøge at gennemtvinge en sådan undersøgelse, så vi på samlet EU-niveau får en oversigt over konsekvenserne af afskaffelsen?

Tommy Dinesen (SF):

Jeg sagde, jeg ville stille nogle spørgsmål i Skatteudvalget, for der sidder jeg også. Det er ikke, fordi jeg kommer der så tit, for sømandsskatten er jo afskaffet, men det har jeg vel lov til.

Med hensyn til det at få en rapport fra EU er det jo igen bare for at få det til at køre derudad. Alle og enhver med bare lidt fornuft, der har sejlet lidt med færger, kender lidt til fly og kender lidt til det taxfree salg, ved da, hvad det her indebærer. Det har i hvert fald været sådan i mange år, og det ved mange mindre forretningsdrivende, der har deres købmandsbutik, eller hvad ved jeg, i de områder, hvor færgerne lægger til, at det er ikke hos dem, man køber cigaretter eller spiritus. Det får man andre steder fra.

Flensborg blev nævnt fra hr. Kim Behnkes side, og jeg var nede i Flensborg for ikke så lang tid siden og prøvede en af de små færger. Man kan bare gå om bord, så får man en karton cigaretter i nakken, og det er jo komplet ulovligt. Folk ringer til dem, der tager busserne til de forskellige færger, og giver besked om, at de bare kan købe alt det, de godt måtte købe efter 2-3 dage i udlandet. Hvordan den slags ulovligheder kan foregå, ved jeg ikke, men det sker

jo, og den er jeg ikke med på, kan jeg godt sige med det samme.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Tommy Dinesen skal selvfølgelig være hjertelig velkommen til at stille alle de spørgsmål, han overhovedet har lyst til i Skatteudvalget. Sidste gang, vi diskuterede dette spørgsmål i Skatteudvalget, var i et samråd med skatteministeren den 21. januar, hvor vi forsøgte at få præcis alle elementerne belyst og diskuteret, og jeg tror, det er rigtigt, hr. Tommy Dinesen ikke var til stede. Men så kan der jo blive stillet spørgsmål efterfølgende.

Jeg vil gerne spørge hr. Tommy Dinesen: Er SF enig med skatteministerens rapport, når det drejer sig om konsekvenserne af bortfaldet? Er SF enig i, at det offentlige får et merprovenu på 1,24 mia. kr. om året? Er SF enig i, at det forbedrer betalingsbalancen med 0,65 mia. kr. at afskaffe det toldfri salg, og er SF enig i, at der går ca. 1.800 danske arbejdspladser tabt ved at afskaffe det toldfri salg? Vi er ikke enige. Vi mener, det er langt værre, end der her er givet udtryk for. Vi mener, det er en meget subjektivt baseret undersøgelse, som er lavet af Skatteministeriet for at underbygge, hvorfor man skal afskaffe det toldfri salg, men jeg er da interesseret i at vide, om SF er enig i de konklusioner.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal ikke sige, om det er det ene eller det andet tal, der er det rigtige, heller ikke hvis der kommer en ny rapport. Man kan jo få et konsulentfirma til at lave noget helt tredje, det har jeg set utallige eksempler på, for bare et konsulentfirma får et arbejde, skal det nok komme med det resultat, man vil have.

Det er stensikkert, at der er nogle, der bliver arbejdsløse, og det er dem, jeg har ondt af. Jeg har ikke ondt af dem, som ikke kan få deres toldfri sprut og cigaretter med hjem. Det er de arbejdsløse, jeg og SF godt vil være med til at gøre en indsats for, og kommer der forslag om afhjælpning af arbejdsløsheden og hjælp til de områder, som bliver berørt, er vi med. Det er det, der er det afgørende for SF.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg kan altså ikke undlade at blande mig i denne debat, selv om jeg ikke er ordfører for Frem-

skridspartiet. For det første skal jeg lige korrigere noget: Jeg er ikke længere formand for Sundhedsudvalget, som det blev sagt af SF's ordfører, det er et par år siden. Men ellers tak for titlen.

Så vil jeg sige med hensyn til spritruterne i det sønderjyske, som jeg i hvert fald kender til som valgt dernede, at hvis der er foregået noget ulovligt, som folketingsmedlem hr. Tommy Dinesen har overværet, er det klart, at det selvfølgelig er anmeldt, går jeg ud fra, til de rigtige myndigheder. Men med mit kendskab til det kan jeg ikke bekræfte det, der blev sagt. Det er netop de dårligst stillede i samfundet, der benytter sig af de ruter, pensionister osv., der efter vores opfattelse er dårligt økonomisk stillet i forhold til andre i samfundet.

Vi plejer jo at høre fra SF, at det netop er den kategori af medborgere, vi skal værne om og passe på, og det hørte vi også med hensyn til de arbejdsløse. Det kunne være, det var disse grupper, der benytter sig af netop de ruter. Selv om de kaldes spritruter, er det jo ikke det, det handler om, det er ikke det primære. Det er ikke spritten som sådan; de sidder jo ikke og drikker sig drønende fulde, men de har nogle hyggelige timer sammen, spiller kort, eller hvad ved jeg. Man lukker mange af disse færgeruter med det, der sker nu, og det ved SF udmærket godt.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu må det vist være rimeligt at spørge hr. Jan Kørpe Christensen om, hvor stor . . .

Første næstformand (Ivar Hansen):

Det er spørgsmål til den seneste ordfører, hr. Tommy Dinesen, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Så vil jeg godt stille det spørgsmål til hr. Tommy Dinesen, om han ikke synes, at det, som hr. Jan Kørpe Christensen netop sagde, er et utrolig stort hykleri, når vi ved, at den 4. oktober 1991, da Folketinget via sit Markedsudvalg bestemte, at Danmark skulle støtte dette forslag og afskaffe det afgiftsfri salg, gav Fremskridtspartiet sin klare, sin fulde og sin helhjertede tilslutning til, at man arbejdede for det. Det var fru Annette Just.

Synes hr. Tommy Dinesen ikke, at det så er hykleri nu at fremføre, at man synes, det er en

urimelig beslutning, når man selv har støttet den og stemt for den?

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jo, det gør jeg.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.03

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Gunhild Husum (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, er i Strasbourg til Europarådsmøde i denne uge, skal jeg fremføre følgende:

Det indre marked blev vedtaget ved en folkeafstemning i 1986. I 1991 vedtog Ministerrådet, at afviklingen af det afgiftsfri salg for rejsende mellem EU-lande skal ske inden den 1. juli 1999. Beslutningen blev vedtaget enstemmigt.

Danmark har hen ad vejen fået begrænset friheden for tobak og alkohol. Her har vi forbehold til 2003. Det vil sige, at de sidste restriktioner for indførsel af tobak og alkohol falder væk ved udgangen af året 2003, blandt andet bliver 24-timers-reglen afviklet i den forbindelse.

Danmark støttede beslutningen om, at det afgiftsfri salg skulle ophøre den 1. juli 1999. Der var et bredt flertal for beslutningen, idet de nuværende regeringspartier støttede den borgerlige regering.

Vedtagelsen af forslaget er sket for meget lang tid siden. Tilpasningsperioden har været på 8 år og kan derfor næppe benævnes en pludselig katastrofe. Hvis beslutningen om afskaffelse af det afgiftsfri salg skulle ændres, skal det ske i enstemmighed af alle de 15 lande i Rådet. Det er næppe sandsynligt.

I øvrigt er afgiftsfri handel ikke rationel set i et miljømæssigt perspektiv hverken ved nær- eller fjerndistancegrænsehandel eller i forbin-

delse med rejser af varierende længde. Miljøet belastes, der er tale om ressourcespild.

Det skal også bemærkes, at Danmark ikke ubetinget er et højafgiftsland. Vi er det i forhold til Tyskland og de sydeuropæiske lande, men ikke i forhold til Sverige, Finland, Storbritannien og Irland.

Danmark har allerede gjort en del for at tilnærme sig afgifterne i de andre EU-lande. Inden det afgiftsfri salg ophører den 1. juli 1999, må Danmark naturligvis tage stilling til, hvordan de nødvendige fortsatte justeringer af afgiftsniveauet skal udformes.

Endelig mener Det Radikale Venstre ikke, at man kan sige noget sikkert om den samlede påvirkning på antallet af arbejdspladser. Vi ønsker at følge de aftalte regler om det indre marked og kan ikke støtte forslaget til vedtagelse fra hr. Kim Behnke.

Og til allersidst. Jeg har svært ved at følge hr. Kim Behnke, når han taler om affektionsværdi i forbindelse med en liter cognac og en karton cigaretter, men jeg skal skynde mig at indrømme, at jeg sagtens kan se nydelsessværdien.

Sonja Albrink (CD):

Når man køber en charterrejse, om det så er til Costa del Sol, eller om det er til Gardasøen, fylder den billet, man får, jo ikke særlig meget, når den bliver sendt i kuverten. Det, der fylder noget, er de flotte, farvestrålende brochurer, der ligger sammen med billetten, og som viser, hvad man kan købe toldfrit i flyet.

Man kan så spørge, om det er rimeligt, eller om det er urimeligt, at fordi man vælger at flyve fra et EU-land til et andet EU-land, skal man både kunne købe whisky, cigaretter, parfume med mere.

Lad mig straks slå fast, at i CD står vi bag den beslutning, som blev truffet i 1991 om afvikling af det toldfrie salg. Der blev givet en ret lang frist for lande og virksomheder til at indrette sig på de ændrede forhold, der ville komme.

I CD er vi helt opmærksom på, at hensynet til turistindustrien og de danske arbejdspladser, der ligger i det toldfrie salg, er meget vigtigt, og som det allerede er sagt talrige gange i dag, kræver en udskydelse af fristen enstemmighed.

Det engelske formandskab har klart tilkendegivet, at man ikke ønsker det toldfrie salg sat på dagsordenen, og det er da også klart, at hvis Tyskland eller andre EU-lande mod forventning beder Kommissionen om at tage spørgs-

målet om en forlængelse af overgangsordningen op, mener jeg, at vi i Danmark efter CD's opfattelse ikke skal stille os hindrende i vejen for en forlængelse. Så kommer der måske det, der hedder en ny situation.

Tidligere ordførere har også været inde på, at der er problemer i flere geografiske områder, hvor alternativ økonomisk aktivitet og beskæftigelse kan vise sig vanskelig. Også det synspunkt bakker vi op om i CD, men som sagt, vi står bag det, som vi besluttede i 1991.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil allerførst godt sige, at vi i Dansk Folkeparti er meget tilfredse med, at vi har denne debat. Det er jo ikke første gang, vi i Dansk Folkeparti har forsøgt at sætte fokus på det toldfrie salg, som skal afskaffes i sommeren 1999 efter den beslutning, der ligger fra 1991.

Første gang, vi forsøgte at sætte fokus på det, efter at partiet var blevet dannet i efteråret 1995, var allerede den 9. august 1996, hvor vi havde et samråd med skatteministeren i Folketingets Europaudvalg, og hvor vi forsøgte at få det her diskutert. Det var faktisk allerede i det samråd den 9. august 1996, vi fik lovet den rapport om konsekvenserne for Danmark ved et bortfald af toldfrit salg, som først kom i december 1997.

Næste gang, vi havde indkaldt skatteministeren til samråd i Europaudvalget for at diskutere videre, var den 18. juli 1997, altså i sommer, et års tid efter det første samråd. Det var bl.a. for at lægge yderligere pres på skatteministeren for at få den rapport, som han havde lovet allerede et år forinden, og det var selvfølgelig også for at få diskuteret yderligere og for at få nogle flere partier end os alene til at arbejde for, at denne beslutning skulle tages op til revision. Vi oplevede på det samrådsmøde det dejlige, at det ikke bare var Dansk Folkeparti, der nu kæmpede for at få beslutningen taget af bordet, men at CD også begyndte at udtrykke skepsis over for den beslutning, der var taget i 1991.

Tredje gang, det var oppe til debat, var så i forbindelse med Folketingets spørgetid den 26. november sidste år. Her rykkede vi igen fra Dansk Folkeparti, og det var i øvrigt sammen med hr. Arne Melchior, for den rapport, som skatteministeren så kom med til udvalget den 5. december sidste år.

Nu har vi så igen den 21. januar haft et samråd, denne gang i Skatteudvalget, og vi har en forespørgselsdebat i dag den 29. januar. Det, vi kan observere ydermere er sket siden starttids-

punktet, er, at Fremskridtspartiet nu også er blevet tilhænger af, at det toldfri salg skal afskaffes. Vi er i Dansk Folkeparti selvfølgelig meget glade for, at Fremskridtspartiet har ændret opfattelse. Hvor man tidligere kæmpede for at få denne beslutning stadfæstet og udmøntet, arbejder man nu, så vidt vi kan høre på debatten i dag, for, at beslutningen skal revideres og om ikke andet i hvert fald udskydes, så det træder i kraft på et senere tidspunkt.

Det viser jo, at det kan nytte noget at kæmpe politisk, og vi vil fra Dansk Folkepartis side naturligvis fortsætte bestræbelserne på at få denne beslutning taget af bordet. Vi håber, det vil kunne lykkes os at få endnu flere partier her i Folketinget end de tre, der nu foreløbig har givet tilslutning, til at være bekymrede over denne udvikling og til at bakke op om den linje.

I forhold til det forslag til vedtagelse, der er lagt frem, har jeg nogle spørgsmål til forslagsstilleren. Det er specielt til pind 2 i forslaget til vedtagelse, hvor det hedder, at alle spørgsmål vedrørende, hvilke afgifter der skal betales på færgeruter og flyruter, når det toldfri salg er afskaffet, skal undersøges og bringes til enighed i EU.

Jeg vil gerne spørge forslagsstilleren, om det er et udtryk for, at han går ind for en harmonisering af afgifterne i EU, og at han knytter afskaffelsen af det toldfri salg sammen med, at der som en betingelse skal ske en harmonisering af afgifterne, for jeg vil gerne gøre det klart, at fra Dansk Folkepartis side er vi ikke tilhængere af, at der sker en harmonisering af afgifterne. Vi er tilhængere af, at vi i Danmark naturligvis får balanceret det danske afgiftssystem, i takt med at vi skal undgå grænsehandel, men vi er ikke indstillet på at afgive yderligere suverænitet, og at man skal harmonisere afgifterne på EU-plan.

Jeg har noteret mig, at Fremskridtspartiet går ind for, at f.eks. momsens harmoniseres i EU, og det vil efter vores opfattelse være en voldsom klump at få harmoniseret i EU. Vi vil fastholde, at Danmark skal have selvbestemmelsesret på dette afgiftsområde, og derfor dette spørgsmål, fordi det er helt afgørende for, om vi vil kunne støtte dette forslag, eller om vi vil se os nødsaget til at komme med vores eget forslag til vedtagelse.

Til ministerens rapport, som vi fik i december sidste år, skal jeg blot gøre den bemærkning, at vi ikke mener, den er fyldestgørende. Vi mener, den opererer med et skønneri for Danmarks

vedkommende. Vi mener ikke, det er korrekt, når rapporten antager, at der vil komme et milliardprovenu i statskassen, hvis man afskaffer det toldfri salg.

Vi mener, at rapporten i alt for høj grad bygger på den antagelse, at en stor del af det salg, som i dag sker toldfrit, vil blive flyttet over til indenlandssalg, og at man derfor får et ekstra provenutab. Vi mener, at rapporten på det punkt er urealistisk. Vi er overbevist om, at tabet af arbejdspladser vil blive reelt, og at man så altså ikke har et afgiftsprovenu i den størrelsesorden, man opererer med, til at få kompenseret for tabet af arbejdspladser.

Derfor er vi overbevist om, at der for Danmark isoleret set vil være tale om et tab ved at afskaffe det toldfri salg, og det mener vi slet ikke rapporten gør rede for. Samtidig mener vi derfor også, at i og med at man kan udarbejde en rapport i Tyskland, som vil se sagen fra Tysklands side, og en rapport i Danmark, som ser det fra Danmarks side, har skatteministeren egentlig selv leveret argumentationen for, at der bør laves en samlet undersøgelse på EU-plan af konsekvenserne.

Jeg skal endnu en gang bede skatteministeren om at tage til sig at arbejde for, at der bliver lavet sådan en samlet undersøgelse. Jeg kan egentlig slet ikke forstå, hvorfor der har været så stor modvilje mod det her under debatten, og derfor vil jeg gerne anmode om, at man gør noget på det område.

Vi mener faktisk, når vi kigger tilbage i papirerne, at det står klart, at man flere gange har lovet både fra Kommissionens og fra Ministerrådets side, at der blev lavet sådan en undersøgelse, uden at det altså er sket. Vi mener faktisk, det er en del af den beslutning, der blev truffet, at de her løfter er afgivet, og at man derfor bør lave sådan en undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil godt spørge hr. Thulesen Dahl, om det ikke er korrekt, at der skal enstemmighed til, før man ændrer den beslutning, der blev truffet? Altså det er jo 1991, vi taler om. Det vil sige, at uanset om hr. Thulesen Dahl skulle få prosejlytter i Danmark, som samlede et flertal i Folketinget, var det altså ikke alene Danmark, men også de 14 andre EU-lande, der skulle ændre holdning, før det toldfri salg blev opretholdt.

Så vil jeg godt spørge hr. Thulesen Dahl, om det ikke er korrekt, at hr. Thulesen Dahls chef,

fru Pia Kjærsgaard, var politisk leder af Fremskridtspartiet i 1991? Og er det ikke korrekt, at Fremskridtspartiet i 1991 stemte ja til den beslutning, som nu er meget vanskelig at lave om, uanset hvad vi i øvrigt gør fra dansk side?

Er det derfor ikke sådan et lidt billigt populistisk kneb at påstå, at man står for en anden politik, når man reelt selv har været medvirkende til den situation, vi står i, netop at det afgiftsfri salg står for fald?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti virkelig er de sande forkæmpere for befolkningens gode humør. Jeg skal ikke blande mig i – som også fru Charlotte Antonsen er inde på – hvor mange af Dansk Folkepartis medlemmer der på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet, sad i Fremskridtspartiets folketingsgruppe. Det vil jeg helt overlade til de to konkurrerende fremskridtspartier.

Men det, jeg gerne vil spørge hr. Thulesen Dahl om, er: Kan hr. Thulesen Dahl på noget som helst tidspunkt forestille sig, at Dansk Folkeparti under nogen som helst forudsætninger kan gå ind for ophævelsen af det toldfri salg? Kan hr. Thulesen Dahl i sin vildeste fantasi forestille sig, at der kan foreligge en situation, hvor han vil have en anden stilling? For hvis han ikke kan det, er det jo sådan set fuldstændig ligegyldigt med alle de rapporter og analyser og alt muligt, hr. Thulesen Dahl står og efterlyser.

Hr. Thulesen Dahl står jo selv og siger, at han ikke er tilhænger af en harmonisering af afgifterne. Vil det så ikke være sådan, at alle de problemer, som hr. Thulesen Dahl mener eksisterer, vil eksistere i al fremtid? Derfor: Er det ikke et udtryk for, at seriositeten i det her overhovedet ikke er til stede?

Er det ikke sådan, at dette er på niveau med pjecen fra Dansk Duty Free Association, hvori der står som indledning, og jeg citerer:

»Tænk hvor lidt, der skal til for at bevare det gode humør: cigaretter uden skat, en forførende duft uden skattearoma og en flaske spiritus uden afgiftsprocenter. Alt det, der gør rejsen gladere og livet mere herligt at leve.«

Man må så bare ikke håbe, at de pågældende bliver syge og skal på sygehuset eller skal ud at køre på en vej, osv.

Men er det ikke et spørgsmål om at bevare danskernes gode humør, hr. Thulesen Dahl?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når Fremskridtspartiet tilbage i 1991 i Folketingets Europaudvalg anbefalede den danske regering at gå ind for at stoppe for det toldfri salg, var begrundelsen jo den, som vi har været inde på flere gange under formiddagens debat, at forudsætningen var, at de danske afgifter skulle sættes ned. Forudsætningen var, at man fik de her ting undersøgt ordentligt og bragt på plads.

Det har man ikke gjort i mellemtiden, og derfor er vi nødt til at sige, at de forudsætninger er bristet. Hvad det angår, er jeg fuldstændig enig i de betragtninger, hr. Melchior kom med tidligere på dagen. De forudsætninger er bristet.

Hr. Thulesen Dahl spørger: Hvorfor er Fremskridtspartiet nu lige pludselig modstander af at afskaffe det toldfri salg? Jamen altså, det, der slog hovedet på sømmet for os, var den udtalelse, der kom fra skatteministeren den 4. december 1997, hvor ministeren til Ritzau siger: Jeg kan ikke love, at pengene vil blive brugt til en finanspolitisk stramning. Underforstået, at det merprovenu, som ministeren i sin rapport forventer der vil komme til danske købmænd osv., ikke skal bruges til at nedsætte danske afgifter, men at det må indgå i den årlige finanslovforhandling.

Vi må sige, at det vil vi ikke være med til. Så er udsigten til, at det her fører noget som helst positivt med sig, totalt bristet. Det var derfor, vi den 12. december indleverede den forespørgsel, som vi har til forhandling i dag.

Hr. Thulesen Dahl vil gerne have et forstælsesbidrag til den anden pind. Det skal jeg gerne give. Det, der for os er det afgørende, er ikke, at man i EU træffer beslutninger om afgiftsniveauer; det er vi modstandere af. Vi er tilhængere af, at det er markedet, der sørger for den harmonisering, og at politikere fra de respektive landes parlamenter erkender, at de mister handel, hvis ikke de sænker deres afgifter; det er det, der skal være det ledende, og ikke Kommissionen.

Derfor skal man forstå pind nr. 2 sådan, at det drejer sig om den fuldstændig absurde situation, der kan opstå, hvis f.eks. Frankrig og England laver ét sæt regler om, hvornår afgiften skal betales på deres færger, mens Tyskland og Danmark har et andet sæt regler, osv., osv.

Der må det være sådan, at det regelsæt, der skal gøres gældende om, hvilke afgifter man skal betale på færgeruter, på flyruter, skal være

ens. Ellers får vi jo nogle underlige, mærkelige færgeruter og underlige, mærkelige flyruter, hvor man forsøger at omgå reglerne. Der må være fælles spilleregler for, hvilke afgifter der skal opkræves, men højden af dem afgør man i de enkelte parlamenter.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil først sige til fru Charlotte Antonsen, at det er fuldstændig korrekt, at der skal enstemmighed til for at ændre en enstemmig beslutning. Og derfor er det også rigtigt, at det selvfølgelig er svært, det kræver hårdt arbejde. Det er også derfor, vi startede for et par år siden, og vi håber, at det vil kunne lykkes.

Det, vi kan se, er, at der i flere af de andre europæiske lande er bestræbelser i den retning, som der også er her i Danmark, og at det faktisk er ved at bide på nogle steder, altså i Tyskland f.eks., hvor man er meget langt med at diskutere, at man bør forlænge muligheden for at handle toldfrit. Så vi tror, det kan lykkes, hvis vi slås for sagen, og det er derfor, vi gør det.

Men jeg anerkender selvfølgelig, at det er besværligt, det er svært at få det ændret. Det er jo rigtigt, som det også tidligere har været sagt, og det er en af grundene til, at man skal være meget påpasselig med, hvilke beslutninger man træffer i EU-regi. For når først der er truffet en beslutning i EU, er den, uanset hvor tåbelig vi synes den måtte være, meget, meget svær at få ændret. Uanset om vi i det danske Folketing var enige om, at denne beslutning skulle ændres, ville den være meget svær at få ændret.

Så siger fru Charlotte Antonsen også, at Fremskridtspartiet stemte jo for i 1991. Da var fru Pia Kjærsgaard, som i dag er leder af Dansk Folkeparti, medlem af Fremskridtspartiet, det er fuldstændig rigtigt. Jeg har talt med fru Pia Kjærsgaard om denne debat, og vi er fuldstændig på linje. Det, jeg giver udtryk for, er Dansk Folkepartis holdning, inklusive fru Pia Kjærsgaards holdning.

Det er jo det, vi også forsøger at sige, når vi siger, at vi vil have en rapport på EU-plan, der belyser konsekvenserne. Det er i håb om, at også fru Charlotte Antonsen f.eks. kunne blive klogere, så hun ikke ville gå ind for afskaffelsen af det toldfri salg.

Jeg skal sige, at jeg slås stadig væk for Dansk Folkepartis synspunkter og ikke for Fremskridtspartiets synspunkter.

Hr. Buksti spørger så, om vi kan gå ind for at afskaffe toldfrit salg under nogen omstændigheder. Jeg vil godt medgive hr. Buksti, at jeg synes, det ser utrolig vanskeligt ud at forestille sig, at vi ville gå ind for en afskaffelse af det toldfri salg, for vi ser jo også ideen om at afskaffe det toldfri salg som et forsøg på rent symbolsk at markere, at EU er ét land.

Man gør jo utallige forsøg på, både når det drejer sig om at afskaffe grænsekontrol, og når det drejer sig om spørgsmål som det, vi har til behandling her i dag, at få EU til at optræde som ét land udenrigspolitisk og indadtil. Og alt, hvad der overhovedet symbolsk markerer på den ene eller anden måde, at vi har at gøre med et selvstændigt land, det ønsker man at nedbryde. Den tendens er vi ikke voldsomt interesseret i i Dansk Folkeparti; den går vi faktisk imod.

Derfor har jeg svært ved at forestille mig det, men vi vil gerne se rapporten, og vi vil gerne tage diskussionen efter det. Men hr. Buksti har afvist at få lavet sådan en undersøgelse.

Så vil jeg sige til hr. Behnke, at det er da interessant, at Fremskridtspartiet har ændret holdning til dette spørgsmål på baggrund af en udtalelse fra skatteministeren til Ritzaus Bureau. Det er jo det, hr. Behnke siger. Det tager jeg selvfølgelig til efterretning. Det svarer vel lidt til, hvis Fremskridtspartiet pludselig blev modstander af Schengensamarbejdet, hvis det foregik ved, at man besøgte grænsen og diskuterede lidt med nogle politifolk dernede og så fra den ene dag til den anden gik fra at være 100 pct. tilhængere af Schengen til den næste dag at være 100 pct. imod.

Det er en sjov måde at føre politik på, men jeg tager selvfølgelig bare til efterretning, at det er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er altså en helt utrolig diskussion denne her – fuldstændigt. Det er klart, at det næsten ikke er til at have med at gøre, når dem, man diskuterer med, slet ikke hører efter, hvad man siger.

Jeg tror, det vil fremgå af Folketingets forhandlinger, når hr. Thulesen Dahl kommer til at læse det her bagefter, at jeg ikke på noget tidspunkt i dag har afvist, at der skulle laves en sådan undersøgelse. Jeg har sagt, at efter min opfattelse og min viden er sådan en undersøgelse faktisk allerede igangsat, så af den årsag kan jeg slet ikke forstå den dér diskussion, det dér spørgsmål, om vi skulle modsætte os, at der

skulle laves en undersøgelse. Det har jeg da aldrig nogen sinde sagt.

Men det, jeg står her og spørger hr. Thulesen Dahl om, er, om den diskussion om undersøgelser og analyseresultater ikke bare er – undskyld, jeg siger det – en fis i en hornlygte, for det betyder ikke noget som helst for hr. Thulesen Dahls holdning. Det gør det jo ikke, for hr. Thulesen Dahl siger, at han under alle omstændigheder vil være modstander af, at man skal ophæve det toldfri salg. Det er jo det, han står her og siger. Hvorfor skal vi så have den her diskussion om manglende analyser og modsætninger og dit og dat? Det er jo bare et skalleskjul for at trække tiden ud. Hvorfor siger man ikke bare rent ud, at man er modstander af ophævelsen af det toldfri salg, fordi danskerne skal bevare deres gode humør?

Formanden:

Der var noget i en hornlygte, jeg ikke forstod.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare sige til hr. Buksti: Det er altså ikke noget skalleskjul. Vi kan jo observere kendsgerningerne, som de er. Her i Folketinget og i EU er der, som det er nu, klart flertal for, at man skal bevare den beslutning, der blev truffet i 1991.

Men samtidig hører vi jo, at der er synspunkter fremme om, at man er villig til at prøve at afbøde de efter vores opfattelse mærkbare konsekvenser, en afskaffelse af det toldfri salg har.

En rapport som den, vi foreslår samlet udarbejdet på EU-plan, vil selvfølgelig være et utrolig nyttigt redskab også for de partier, som mener, at beslutningen skal fastholdes, men at man så skal afbøde de negative konsekvenser, for sådan en rapport ville selvfølgelig mere målrettet belyse, hvor de negative konsekvenser er. Derfor kan jeg slet ikke forstå hr. Bukstis modstand mod det.

Det er da rigtigt, at det godt kan være, at en sådan rapport ikke vil ændre Dansk Folkepartis syn på, at vi er modstandere af, at det toldfri salg ophæves, men det må da være en fordel for alle at have et så godt grundlag som muligt videre i forløbet.

Derfor vil jeg tillade mig at fremsætte følgende forslag til vedtagelse for også at pålægge hr. Buksti at arbejde for denne rapport, som jeg nu kan forstå hr. Buksti lige pludselig er blevet mere modtagelig over for, end han var i for-

middags. Jeg er da glad for, at en frokostpause kan gøre så meget.

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at arbejde for, at der på EU-plan udarbejdes en samlet analyse af konsekvenserne af en afskaffelse af det taxfree salg mellem EU-landene.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 45).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal ikke gå nærmere ind på hr. Thulesen Dahls opfattelsesevne. Det kan jeg ikke.

Jeg har ikke, tror jeg, på noget tidspunkt udtrykt modstand, det har jeg sagt flere gange nu. Det, som jeg bare spørger om, er: Hvad skal hr. Thulesen Dahl bruge det grundlag, han får, til? Hvad skal han bruge det til? Hr. Thulesen Dahl går på forhånd ud fra, at det får negative konsekvenser.

Jamen hvis vi nu antager, at det enten er neutralt eller positivt, så er det, jeg spørger: Vil hr. Thulesen Dahl så stadig væk opretholde det toldfri salg? Jeg fik at vide før, at det vil hr. Thulesen Dahl. Så er det, jeg mener, at det er noget gas, for at bruge et forretningsordstryk, og jeg skal bare sige, at Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget til vedtagelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Når man ser forespørgernes, Fremskridtspartiets forslag til vedtagelse, må man jo sige, at man aner hensigten og bliver forstemt. For i virkeligheden er hensigten jo åbenbart, at man ønsker at give Unionen mere magt på skatte- og afgiftsområdet. Man ønsker at øge EU's muligheder for at harmonisere afgiftslovgivningen. Det er jo virkningen af den anden pind i Fremskridtspartiets forslag til vedtagelse.

Alene af den grund bør alle partier afvise dette forslag, for det ville jo være skrækeligt, hvis Unionen fik øget indflydelse på den danske finanslov ved på den måde at kunne gå ind og båndlægge en stor del af beslutningerne.

Derfor må man sige, at vedtagelsen ikke er udformet med nogen heldig hånd, eller også er

hensigten at styrke Unionen, og i så fald er det jo ganske slemt.

Så vil jeg komme med et par bemærkninger til ministeren. Jeg lagde mærke til og var glad for, at hr. Jacob Buksti svarede på mit spørgsmål vedrørende 24-timers-reglen. Der har jo været postuleret en sammenhæng her, og det er ganske klart efter min opfattelse, at vi ikke står i en situation, hvor der er råd til at begynde at sætte afgifter på alkohol og cigaretter yderligere ned. Heller ikke sundhedspolitisk vil det være noget fremskridt.

Derfor blev jeg meget betænkelig, da bl.a. Venstres ordfører begyndte at tale om, at man allerede fra 1999 skulle til at lave en nedskættelsesplan for afgifterne. Jeg kan udmærket forestille mig, at det er forespørgernes hensigt, at det er det, der skal fremprovokeres, og at det er Venstres og sikkert også De Konservatives hensigt, at man vil gå ud og give befolkningen et løfte om, at nu skal man have endnu billigere cigaretter og endnu billigere sprut.

Men prisen bliver jo altså nedskæringer af den sociale velfærd. Derfor håber jeg meget, at det ikke er regeringens hensigt, at dette indgår på en sådan måde, at man allerede fra 1999 vil til at nedskære disse afgifter yderligere, men at man tværtimod vil gøre et energisk forsøg på at sikre, at vi kan fastholde 24-timers-reglen også ud over år 2003. Jeg er godt klar over, man ikke kunne opnå mere end år 2003 ved de forhandlinger, der blev ført, men ikke desto mindre bør det være en dansk prioritet, at vi kan få lov til at fastholde 24-timers-reglen.

Så med hensyn til det afgiftsfri salg: Enhedslisten er enig med regeringen i, at dette naturligvis grundlæggende må afskaffes. Det kan ikke være rigtigt, at man skal bruge skatteydermidler – det er jo i realiteten det, man gør – til at præmiere dem, som i forvejen har råd til at rejse til udlandet, så de kan få billigere varer end de mennesker, der er nødt til at blive herhjemme i Danmark. Det kan ikke være rimeligt, og derfor støtter vi tanken om, at det skal afskaffes, også gerne i forhold til lande uden for EU.

Men der er et beskæftigelsesproblem; det må vi erkende. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om regeringen er indstillet på at se på, hvad der kan gøres for at afbøde dette beskæftigelsesproblem, for der vil være nogle arbejdspladser, som bliver ramt, og det problem kan jo ikke løses. Jeg ved godt, at en spritruke ikke kan

opretholdes ved, at man sætter de samme skibe til at fange rødspætter.

Så denne omlægning er ikke nogen let øvelse, men ikke desto mindre bør vi efter Enhedslistens opfattelse gøre, hvad vi kan på beskæftigelsesiden, og det kan være alt lige fra skraldemandsmodeller og coastertrafik til indsættelse af coastere i de regionalt hårdt ramte områder – beskæftigelsesforslag af enhver art; Enhedslisten bidrager gerne.

Det kunne også være en henvendelse til EU-Kommissionen – jeg vil spørge ministeren, om han vil være positiv over for det, for EU har jo et medansvar for disse her beskæftigelsesproblemer – om man af EU's kasse måske kunne være med til at tilgodese de regioner, der bliver særlig hårdt ramt. Der har været nævnt f.eks. Lolland-Falster og Nordjylland som eksempler på områder, hvor vi har dette beskæftigelsesproblem.

Enhedslisten vil meget gerne være med til at kigge på, om vi kan afbøde de beskæftigelsesmæssige negative virkninger, som vil komme af et nødvendigt – efter vores opfattelse nødvendigt – indgreb.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil hellere beskyldes af hr. Keld Albrechtsen for at være en dårlig skribent end for at være unionstilhænger, og derfor er jeg nødt til at gentage det, jeg har sagt tidligere om forståelsen af den anden pind i vores forslag til vedtagelse.

Det handler ikke om, at EU skal bestemme, hvilken momssats vi skal have i Danmark, eller hvilke afgifter vi skal have på tobak, cigaretter, parfume, sodavand, alt muligt andet. Det skal EU ikke blande sig i.

Men selv hr. Albrechtsen må kunne forstå, at det duer ikke, hvis Tyskland indfører ét sæt regler, således at alle skibe, der afgår fra tyske havne, kan sælge varer ud fra ét sæt regler om, hvilke afgifter der opkræves, og Danmark har et andet sæt regler, Holland har et tredje, England et fjerde, Frankrig et femte. For så får vi en u hensigtsmæssig udnyttelse af vores færger, som skal siksakke rundt mellem disse færgehavne for på den måde at opnå de gunstigste vilkår. Derfor vil det være hensigtsmæssigt, at EU vedtager et fast sæt regler. Særlig hvad angår flytrafikken, vil det være overordentlig nyttigt. Men det har ikke noget at gøre med,

hvilke afgifter vi skal opkræve i Danmark. Det afgør vi her i Folketingssalen.

Så hverken jeg eller Fremskridtspartiet er blevet mere Unionstilhænger, fordi vi har skrevet den anden pind. Det kan godt være, vi er dårlige lyrikere, så tager vi det på os, og derfor var hr. Thulesen Dahls argumentation tidligere jo også fuldstændig et slag i luften. Hr. Thulesen Dahl går herop og foregiver, at hvis det er forståelsen af den anden pind, så kan Dansk Folkeparti støtte dagsordenen, hvorefter han selv fremsætter en helt anden dagsorden.

Så altså, man kan beskyldte os for mange ting, men man skal ikke overfortolke de forslag til vedtagelse, vi fremsætter i salen, særlig ikke når der bliver givet et læsebidrag til dem.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal bare kvittere for hr. Keld Albrechtsens fremhæven af beskæftigelsesproblemet som det vigtigste. Det understregede jeg allerede i min ordførertale, og på Socialdemokratiets vegne gav jeg udtryk for, at vi var meget optaget af netop en indsats med hensyn til at afbøde de virkninger, som nødvendigvis må komme på nogle udvalgte områder.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg sådan set ville sætte pris på, om min partifælle, hr. Freddy Blak, som udøver stor, stor aktivitet på forskellige områder, kunne bruge noget af den aktivitet og den gennemslagskraft, han tilsyneladende har, til at arbejde de steder, hvor han kommer i EU, for at sikre, at netop de EU-midler, som hr. Keld Albrechtsen henviser til, kunne bruges i Danmark.

Det er jo sådan, at dengang man skulle omlægge fiskeriet, var der jo netop EU-midler til støtte for de områder, som blev ramt, EU-midler, som kunne gå ind og hjælpe med til en omstilling. Det samme må man da kunne gøre her. Jeg vil gerne tilsige, at det vil vi arbejde aktivt for dér, hvor vi er.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig da, at der ikke fra Fremskridtspartiets side ligger et signal om, at man er blevet mere EU-venlig. Og så vil jeg sige, at så er det nok lyrikken, der har svigtet lidt, for man kan altså kun fortolke vedtagelsesforslaget sådan, at det lægger op til, at der bliver lavet en EU-afgiftssats, og det kan jo så hurtigt brede sig

til andre områder. Men lad den diskussion ligge.

Til hr. Buksti vil jeg blot sige: Jeg er glad for, at vi kan være enige om, at vi har et problem med beskæftigelsessiden her, og at vi også skal gøre noget ved det. Det er noget, som vi i hvert fald gerne vil være med til at drøfte nærmere med regeringen, også hvis man på EU-plan kan være med til at bidrage, således at man får en afvikling på en anstændig og ordentlig måde over for de mennesker, der bliver ramt på deres arbejde.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Først til hr. Keld Albrechtsen, som spørger mig om regeringens holdning til fastholdelse af 24-timers-reglen ud over år 2003. Jeg må sige, at regeringen har været inde i nogle lange og, synes vi selv, udbytterige forhandlinger i forbindelse med diskussionen om afviklingen af de såkaldte rejsegodsdirektiver, og der er forhandlet færdig. Det er sådan, at 24-timers-reglen opgives med udgangen af år 2003. Det står fast, og det er der ikke noget at ændre ved.

Så vil jeg sige med hensyn til beskæftigelsesproblemet – hr. Buksti har været inde på det – at regeringen hele tiden har været indstillet på at være nøje opmærksom på de beskæftigelsesproblemer, som er knyttet til disse ofte ud-kantsprægede områder.

Regeringens politik har været at sætte beskæftigelseshensynet meget højt. Som enhver ved, er beskæftigelsen i en meget fremgangsrig gænge; det vil regeringen arbejde på. Det tager længere tid for denne beskæftigelsespolitik at nå ud i udkantsområderne, men der er ingen tvivl om, at udviklingen går i den rigtige retning. Det skal være let, så let som muligt, at kunne skifte job for de folk, som vil blive berørt af denne afvikling af det afgiftsfri salg. Regeringen vil gerne undersøge nærmere, om der skal tages yderligere initiativer, og det er da noget, som klart er inden for regeringens interesseområde. Det vil vi godt kigge nærmere på.

Så med hensyn til de to forslag til vedtagelse. Først til Fremskridtspartiets forslag til vedtagelse, hvor det først foreslås, at man skal arbejde for en gennemførelse af denne EU-undersøgelse, og det vedrører så også holdningen til Dansk Folkepartis vedtagelse.

Beslutningen om afskaffelsen blev truffet helt tilbage i 1991 med en overgangsbestemmelse, en særdeles lang overgangsbestemmelse. Det virker meget ubegrundet at bede EU om at

foretage en undersøgelse på nuværende tidspunkt hele syv år efter beslutningen. Hertil kommer, at ingen forbyder de mange organisationer, som har været involveret i det her, involveret i kampen mod opgivelsen af det afgiftsfri salg, disse organisationer, som har allieret sig og arbejdet sammen på tværs af landegrænser, i at lave sådan en undersøgelse. Hvorfor har disse organisationer ikke benyttet lejligheden til at lave en sådan undersøgelse, som vedrører hele EU?

Danmark har god samvittighed, vi har lavet en meget grundig undersøgelse i Skatteministeriet, AKF har lavet sin undersøgelse. Der er ikke enighed mellem de to undersøgelser. Det har så gjort, at tilhængerne af at udskyde afviklingen af det afgiftsfri salg har kritiseret Skatteministeriets rapport mere eller mindre sønder og sammen. Hvad skulle hindre disse tilhængere af at få udskudt det afgiftsfri salg i, når en eventuel EU-kommissionsundersøgelse kommer frem med nogle resultater, der ikke passer de pågældende partier, at kritisere denne rapport sønder og sammen?

Jeg mærker en klar politisk anti-EU-holdning i det her og ikke en seriøs indstilling til tingene. For mig at se er formålet at få udskudt den pågældende beslutning, at få udskudt afviklingen af det afgiftsfri salg og på den måde bidrage til at mudre det hele op. Jeg kan ikke se, at der er grundlag for, at Danmark skal arbejde for noget sådant. De interesseorganisationer, der er, kan selv lave disse undersøgelser, lige så meget som de har lyst til. Ingen forhindrer dem i det.

Hertil kommer så et andet emne, som Fremskridtspartiet kommer op med, nemlig at det anbefales, at der etableres fælles regler i EU vedrørende konsekvenserne af, at det afgiftsfri salg ophæves, og hvordan reglerne så skal tilpasses.

Det er rigtigt, at sådan som regelsættene er i dag, vil der være tale om nogle forvirrede og utilsigtede regelsammenstød, som vil give mærkelige konsekvenser. Derfor har det hele tiden været regeringens holdning, at der skal laves ændringer på området, ændringer, som gør, at reglerne bliver mere fornuftige.

Vi regner med, at EU selvfølgelig kommer til at deltage i det arbejde for at kunne komme med retningslinjer, der gør, at vi får en mere hensigtsmæssig afgiftsstruktur i forbindelse med det her. Det har ikke noget at gøre med harmonisering af afgifterne, det har alene noget

at gøre med at komme med nogle hensigtsmæssige regler for, hvordan afgiftsforskellene skal tilrettelægges i forbindelse med afviklingen af det afgiftsfri salg.

Regeringen er som sagt opmærksom på, at der kan være beskæftigelsesproblemer. Regeringen er meget optaget af at få løst disse. Det primære instrument for regeringen er at fortsætte den fremgangsrige linje, der har været på beskæftigelsesområdet. Det er nu én gang den rigtige måde at løse disse problemer på.

Formanden:

Der er bedt om korte bemærkninger fra hr. Arne Melchior, hr. Helge Adam Møller, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen, så vi har vist fået ringet for tidligt ind.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Skatteministeren spørger, hvad der skulle hindre de organisationer, som ønsker en midlertidig fortsættelse af det skattefrie salg, i at lave undersøgelser herom; men det er jo også blevet gjort. Det har bl.a. den danske organisation gjort, så har skatteministeren lavet en, der kom frem til et andet resultat, og så kom der igen et svar fra Taxfree Association, hvis indhold skatteministeren igen bestrider. Så der er ingen, der har ligget på den lade side.

Men det er jo netop på grund af tillid til EU, at man beder om, at en sådan undersøgelse skal foretages af og i EU, og jeg må på det kraftigste og endda fnysende afvise, når skatteministeren forsøger at udlægge ønsket om en EU-undersøgelse som en anti-EU-holdning. Det modsatte er tilfældet. Det er en tillidserklæring til EU, når man beder EU om at undersøge det, og så skal jeg oplyse, at CD kan stemme for det af hr. Kristian Thulesen Dahl stillede forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har en enkelt bemærkning til skatteministeren.

Overordnet er både jeg og den konservative folketingsgruppe helt enige i den holdning, ministeren har haft, men der er et enkelt område, som jeg synes fortjener en lille smule uddybning, og det er beskæftigelsen. Skatteministeren sagde for 3 minutter siden, at regeringen vil være nøje opmærksom på beskæftigelsen i de områder, der især bliver berørt, og ministe-

ren tilføjede, at regeringen nøje vil overveje, om der skal tages yderligere initiativer over for de områder.

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at det er for vagt, det er for uforpligtende. Vi ved eksempelvis, hvis jeg tager et af de tre områder, der bliver berørt, nemlig Rødby, at dér mister man mange hundrede arbejdspladser. Hvis det havde været København, ville det svare til, at man mistede 30.000 arbejdspladser i løbet af nogle få måneder, og så ville regeringen have grebet ind.

Jeg mener, at regeringen bør sige klart og tydeligt allerede nu, hvad den vil og kan gøre for at hjælpe de to-tre hårdest ramte områder, bl.a. nogle områder på Sydfyn og Rødby. Det er ikke nok bare at overveje, nu må der også gives et klart tilsagn.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Med det tempo, der er i denne sag, synes jeg, det tegner til, at regeringen ikke kan indfri sine løfter om at sætte ind de steder, hvor der bliver forøget arbejdsløshed som følge af denne beslutning. Må jeg henlede opmærksomheden på, at den rapport, vi fik i Skatteudvalget i december 1997, var en rapport, vi havde bedt om i Folketingets Europaudvalg tilbage i sommeren 1996. Det tog altså Skatteministeriet 1½ år at lave den undersøgelse om konsekvenserne af afskaffelsen af det taxfree salg, så når vi ønsker en yderligere belysning af det spørgsmål, er det altså jo på høje tid at komme i gang.

Når skatteministeren så spørger, hvorfor i alverden vi ikke har bedt om det for lang tid siden, og hvorfor der ikke er lavet en sådan rapport i 1991, må jeg henlede ministerens opmærksomhed på, at det er ikke, fordi der ikke er blevet bedt om en sådan undersøgelse. Lige fra man startede med at diskutere beslutningen op til 1991, bad man talrige gange i Europa-Parlamentet om at få lavet en sådan undersøgelse. Talrige gange har forskellige lande i Ministerrådet bedt Kommissionen om at lave sådan en undersøgelse, og talrige gange har kommissæren for området sagt, at sådan en undersøgelse var på vej, så det er ikke, fordi der ikke er blevet presset på. Der er bare ikke sket noget.

Tempoet er ganske enkelt gået fuldstændig i lavt gear, og det er derfor, vi beder om opbakning for at få vedtaget dette forslag til vedtagelse, som pålægger den danske regering at arbej-

de for, at vi nu får udarbejdet denne rapport, som også vil gøre det lettere at finde ud af, hvor skaderne bliver størst som følge af denne beslutning, så man kan afbøde dem, så vidt det overhovedet er muligt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal sige om Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, at jeg tror ikke, at det, der nu er brug for, er yderligere undersøgelser. Vi kender godt problemet med beskæftigelsesvirkningen, det er der brug for at gøre noget ved, og jeg kunne også godt have tænkt mig en lidt mere forpligtende melding fra ministerens side. Men vi vil i hvert fald fra Enhedslistens side fastholde over for ministeren, at der skal altså gøres noget ved det.

Jeg må sige om Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, at jeg ikke kan frigøre mig for den tanke, at den egentlige hensigt simpelt hen er at få udsat beslutningen, og derfor vil jeg gerne sige til regeringen: Enhedslisten kan ikke acceptere en udsættelse, som bare fører til, at vi om 2 år bare står med den samme debat og det samme uløste problem, naturligvis kan vi ikke det. Men hvis det er sådan, at f.eks. Tyskland lægger sagen på bordet igen, og man vil vedtage en seriøs afviklingsplan med et specificeret sluttidspunkt, skal dette præcise tidspunkt selvfølgelig ikke være helligt. Det afgørende må være, at vi kan være sikre på, at nu er det taxfree salg væk, og at der gøres en indsats for at afbøde de negative beskæftigelsesmæssige virkninger.

Hvis den danske regering i EU vil arbejde for, at en sådan beslutning kommer igennem, så skal regeringen i hvert fald vide, at den har Enhedslistens opbakning til det – også selv om man ikke kan fastholde præcis den dato, som er vedtaget nu, men f.eks. må give ½ år mere af hensyn til beskæftigelsen. Så kan vi tale om det, men altså ikke på den måde, der ligger i de to forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Venstres ordfører har jo på udmærket vis tilkendegivet de synspunkter, Venstre står for i denne sag, men jeg vil godt bede skatteministeren uddybe et af de synspunkter, han kom med her på det sidste, nemlig vedrørende hensynet til lokalområderne.

Jeg gør opmærksom på, at vi i denne sal for et års tid siden havde en ganske omfattende

debat om Lollands problemer. Ved den lejlighed lovede regeringen, at den ville gøre alt, hvad den overhovedet kunne for at fremskynde erhvervsudviklingen i området, og at den ville tage en række initiativer, og i dag står skatteministeren på denne talerstol og siger præcis det samme: Man vil følge udviklingen og tage nogle initiativer. Men det kan vi altså ikke nøjes med.

Vi kan ikke nøjes med en regering, der bare ved festlige lejligheder siger, at man vil tage nogle initiativer. Det vil hverken Rødby, som mister 700 arbejdspladser, eller andre kommuner, som lider store tab, kunne klare sig med, og derfor er vi nødsaget til at få lidt mere kød og blod på det, som skatteministeren sagde her for et øjeblik siden: Hvad er det for initiativer, hvornår kommer de, og hvilke konsekvenser vil de få?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu må hr. Svend Erik Hovmand have mig undskyldt. Jeg ved ikke hvad forretningsordenen giver mulighed for, men hvis hr. Svend Erik Hovmand havde været her under debatten, ville hr. Svend Erik Hovmand have oplevet, at den diskussion, han forsøger at rejse her, har vi allerede haft, bl.a. på baggrund af en henvendelse og en forespørgsel fra hr. Svend Erik Hovmands egen partifælle, hr. Flemming Oppfeldt.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er en kommentar til flere talere, der har stillet spørgsmål om, hvordan regeringen vil forholde sig til den konsekvens for beskæftigelsen, som forventes, i forbindelse med afviklingen af det afgiftsfri salg.

Jeg kan kun sige, at regeringen ikke kan love at eliminere alle de beskæftigelsesproblemer, som efter sigende vil komme som følge af afviklingen af det afgiftsfri salg. Det kan regeringen ikke love, men jeg kan love, at regeringen er opmærksom på problemerne, og jeg kan også godt love, at jeg vil tage kontakt med kommissær Monti med henblik på at anvise ham nogle ideer til, hvordan det kan gøres. Men jeg kan ikke, og jeg vil ikke på regeringens vegne love alle de personer, som en dag vil blive berørt af det her, at de kan blive holdt skadesløse. Det vil være at stikke folk blå i øjnene, det mener jeg simpelt hen er urealistisk, og jeg

tror ikke, nogen ansvarlig regering overhovedet vil give sig i kast med den slags.

Til hr. Arne Melchior har jeg en beklagelse af, at jeg slog hr. Melchior i hartkorn med de to EU-modstanderpartier. Jeg skal sige, at jeg forstår, hr. Arne Melchior har nogle reelle ønsker om at få lavet en undersøgelse, men vi er altså ikke enige på det punkt. Regeringen har ikke den holdning, regeringen mener, at det vil være at udsætte problemløsningen yderligere og bidrage til, at de personer og virksomheder, som er berørt af det her, måske får nogle falske eller urealistiske forestillinger om, at der er håb endnu. Det er en af baggrundene for, at jeg ikke er særlig indstillet på det, fordi det vil give organisationerne og virksomhederne et falsk billede af, at der er muligheder for en udsættelse.

Jeg mener også, at der stadig er grund til at holde fast i, at det kræver 15 landes enstemmighed plus kommissærens godkendelse at lave tingene om, og ved adskillige lejligheder har kommissæren sagt, at han er imod at udskyde afviklingen af det afgiftsfri salg. På den baggrund er jeg i hvert fald ikke enig i den strategi, der går på hele tiden at bidrage til at opretholde en forestilling om, at det er politisk muligt at ændre beslutningen. Sagen ville jo stille sig noget anderledes, hvis det virkelig var sådan, at der var politiske muligheder for det. Folk kan sige, præcis hvad de vil, men jeg kan ikke som ansvarlig minister give folk forkerte opfattelser af, hvad der rent faktisk vil ske.

Vi skal også erindre os, at beslutningen har været kendt i 8 år. Det har været en kendsgerning i 8 år, at 12 lande enstemmigt har vedtaget at afvikle det afgiftsfri salg medio 1999. Det er ikke bare en almindelig, tilfældig afstemning i det danske Folketing, hvor et snævert flertal har vedtaget en eller anden lov; det er 12 lande i EU, der i enstemmighed har vedtaget et bestemt signal. At man så har siddet det fuldstændig overhørig, er måske ikke bare den danske regerings skyld, men skyldes måske også en manglende evne til at føle sig frem og se, hvad der er realistisk eller ikke realistisk i sagen.

De personer, de politikere, som stadig presser på, er selvfølgelig i deres fulde ret til at gøre det; men jeg synes, de skal overveje, om ikke deres signaler opfanges på en måske ikke særlig gunstig måde af dem, der er berørt af sagen. Der har været 8 år til at tilpasse sig, der har været et klart signal, og det er altså stadig regeringens holdning, at det må respekteres. Der

foreligger ikke tilstrækkelig gode argumenter for, at man overhovedet skulle tage beslutningen tilbage, og det kræver derudover en overtalelse af 14 andre lande plus kommissæren.

Arne Melchior (CD):

Hr. Helge Adam Møller nævnte Sydfyn og Rødby som nogle af de områder, som vil blive skadet, hvis det taxfree salg bortfalder. Må jeg ikke have lov at minde om Vendsyssel, må jeg ikke have lov at minde om Bornholm, og må jeg ikke have lov at minde om København og Københavns Lufthavn. Det er tusinder af arbejdspladser, der er i fare. Mange steder, f.eks. i Århus Amt, hvor jeg selv er valgt, er problemet lille, så det er ikke i egen interesse, jeg siger dette.

Må jeg spørge ministeren, hvad det vil sige, at et ønske om en undersøgelse skulle stille nogen noget i udsigt. Det må da være undersøgelsens resultat, som må være afgørende for, hvad man beslutter. Må jeg erindre om, at kommissær Frivener i 1990 lovede, at der ville komme en undersøgelse. Han udtalte udtrykkeligt, at der ville blive foretaget en undersøgelse af alle de erhverv, der måtte blive berørt af åbningen af grænserne. Det er korrekt, at det er en vanskelig sag, så det ville tage en vis tid, men Kommissionen forpligtede sig altså til at gøre det.

Så sent som den 17. december i fjor, altså for godt en måned siden, udtalte den daværende formand for EU's Ministerråd, Luxembourgs statsminister, at Kommissionen var blevet anmodet om at foretage denne undersøgelse, og Kommissionen blev opfordret til at fremlægge den undersøgelse, som flere parlamentsmedlemmer havde hentydet til. Der blev altså i såvel 1990 som 1997 givet et løfte om at lave en sådan undersøgelse, og så har man vel lov til at rykke for den og spørge: Hvorfor kommer den ikke? Hvad er det, man er bange for?

At 12 EF-lande i 1991 blev enige om noget, hindrer vel ikke, at man kan lave det om i 1998. Tænk bare på, hvor mange love, som blev vedtaget herinde i 1991, vi har lavet om.

Hvis omstændighederne har ændret sig, vil det da være tåbeligt ikke at følge med i udviklingen, og det er det eneste, vi beder om.

Så skal jeg sluttelig bede ministeren bekræfte, at man godt kan stemme for hr. Thulesen Dahls forslag til vedtagelse og godt kan have et ønske om en undersøgelse om disse ting, uden at man derfor viser nogen negativ holdning over for

EU. Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, for han ved jo godt, at vi en sjælden gang stemmer sammen i en bestemt, afgrænset sag. Men det gør os sandelig ikke til EU-modstandere. Vi er 100 pct. EU-tilhængere, og det ved skatteministerens udmærket.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne bekræfte, at i det forslag til vedtagelse, jeg har stillet, er der ingen tilkendegivelse af, hvorvidt man er EU-positiv eller EU-negativ. Jeg føler mig selv som utrolig EU-positiv ved at være EU-modstander. Sådan er det, og det kan vi diskutere frem og tilbage. Men det, som har været nævnt fra hr. Arne Melchiors side, er fuldstændig korrekt, og derfor mener jeg faktisk også, at Folketinget burde bakke op om forslaget til vedtagelse.

Ministeren forholdt sig overhovedet ikke til det, jeg spurgte om tidligere, og som lige er blevet nævnt igen, og derfor vil jeg bede ministeren forholde sig til det nu. Der er jo talrige gange, både i forbindelse med vedtagelsen i 1991 af beslutningen om afskaffelsen af toldfrit salg og i forbindelse med løbende diskussioner op gennem 1990'erne, afgivet løfte fra såvel Kommissionen som formandslandene om, at der kom en rapport, som illustrerede konsekvenserne, og det eneste, vi gør nu, er såmænd at sige, at det løfte vil vi have indfriet.

At ministeren så synes, det er sent, er jeg da enig i, for det burde være sket for lang tid siden; men Folketingets partier kan jo ikke klandres for, at det er blevet sent. Det er altså Kommissionen, der har haft det ansvar, og det, vi nu beder om, er altså, at Danmark som medlemsland skal sige til Kommissionen: Det løfte, der er givet, skal altså også indfries. Vi vil have den rapport over de konsekvenser nu!

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Kun den korte bemærkning i anledning af hr. Bukstis indlæg, at der er under hele denne debat givet udtryk for sympati fra skatteministerens side. Man har sagt, at der er et provenu her, og at det godt kunne være, man kunne anvende det til at imødegå de problemer, der måtte være. Men ingen konkrete planer, og derfor gik jeg på talerstolen for at få det lidt mere konkretiseret.

Det sidste, jeg hørte skatteministeren sige her for et øjeblik siden, tillader jeg mig at opfatte på

den måde, at skatteministeren siger: O.k., nu står vi altså i en situation, hvor det er piskende nødvendigt, at vi tager nogle initiativer. Vi kan ikke garantere, at alle 700 mennesker, eller hvor mange det nu er, i et konkret område kan få et job i morgen; men vi kan i hvert fald garantere, at nu tager vi nogle initiativer fra regeringens side til afhjælpning af de problemer, som vil opstå, når situationen ændrer sig.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Carsten Koch):

Først endnu en beklagelse til hr. Arne Melchior. Jeg troede, jeg havde udtrykt det tydeligt før, men jeg vil gerne gentage det: Jeg vil ikke slå hr. Arne Melchior i hartkorn med de to EU-modstanderpartier, og jeg skal gerne medgive hr. Arne Melchior, at det at bede om en undersøgelse ikke er det samme som at være EU-modstander. Så er det vist sagt.

Med hensyn til spørgsmålet om en beskæftigelsesgaranti kan jeg ikke give den, og regeringen kan ikke give den. Jeg har sagt, at regeringen vil være opmærksom på problemstillingen, og regeringen vil overveje, om der er behov for særlige tiltag. Men jeg må erindre om, at regeringen har gjort ganske meget for at øge den samlede beskæftigelse. Det ser man helt bort fra, men det vil jeg ikke træde mere i.

Men så er der en anden ting: Afviklingen af det afgiftsfri salg var faktisk en integreret del af det indre marked og blev forhandlet ud fra dette udgangspunkt. Det var et af vilkårene i det indre marked, så da man tog den samlede pakke, der hedder det indre marked, tog man også afviklingen af det afgiftsfri salg som et integreret element. Det er altså efter min opfattelse ikke noget, man kan komme og hive ud af den samlede pakke efterfølgende.

Og så er der en ting til: I forbindelse med det indre marked var der en hel del undersøgelser, som viste, at det indre marked ville give beskæftigelsesfremgang i alle medlemslandene, og det er også noget, man skal sætte ind i sammenhængen. Det er altså ikke sådan, at man bare kan komme og sige, at det er noget isole-ret, som er en uting, og som man overhovedet ikke vil gøre noget ved. Det er ikke min holdning.

Men jeg kan altså ikke komme med konkrete tilsagn om, hvordan regeringen vil håndtere

beskæftigelsesproblemerne som følge af afviklingen af det afgiftsfri salg.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne kvittere over for skatteministeren, fordi han nu har bragt CD's forhold til EU helt på det rene, og det er der sikkert ikke nogen der er i tvivl om.

Men jeg har dog stadig et spørgsmål: Ministeren har i flere af sine indlæg givet udtryk for, at han synes, det er mærkeligt, at man virkelig kan ønske en undersøgelse af virkningerne af noget, der blev besluttet i 1991, og ønskede det grundigt kulegravet efter de nu kendte forudsætninger. Må jeg én gang til minde ministeren om, at EU-Ministerrådets formand har på EU-Ministerrådets vegne – ikke som statsminister i Luxembourg, for Luxembourg har ikke noget særligt at vinde; nok har de en stor lufthavn, men de har altså ikke ret mange færger, skulle jeg hilse og sige – bedt Kommissionen om at lave den undersøgelse.

Når EU's Ministerrådsformand for kun godt 1 måned siden har kunnet gøre dette, kan det da ikke være helt skævt og helt hul i hovedet, når nogle medlemmer af det danske Folketing har det samme ønske? Jeg lader spørgsmålet stå i luften et øjeblik.

Formanden:

Skal jeg lade det blive stående dér? (*Munterhed*).

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 44 af Kim Behnke (FP) (se foran) forkastedes, idet 2 (FP) stemte for, 98 (S, V, KF, SF, RV, EL, CD og DF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 45 af Kristian Thulesen Dahl (DF) (se foran) forkastedes, idet 6 (FP, CD og DF) stemte for, 90 (S, V, KF, SF og RV) imod; 4 (EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om regionale kulturforsøg. (Forlængelse af fem forsøgsaftaler).

Af kulturministeren (Ebbe Lundgaard).
(Fremsat 3/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Søren Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at dette lovforslag, der sikrer en samtidig udløbsperiode for de regionale kulturforsøg, synes vi er fornuftigt, og derfor kan Socialdemokratiet støtte det.

Formanden:

Så tror jeg, det er fru Ester Larsen, hvis hun er til stede. Er hr. Torben Rechendorff til stede . . . ?
Nej, det bliver hr. Brian Mikkelsen.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg skal blot meddele, at Det Konservative Folkeparti kan acceptere forlængelsen af forsøgsperioden, så vi vil stemme for lovforslaget.

Margrete Auken (SF):

I SF har vi jo mildt sagt været skeptiske over for de regionale kulturforsøg, og den skepsis er ikke blevet betragtelig mindre; men på den anden side er der jo ingen mening i ikke at forlænge forsøget, sådan som landet ligger, så vi har vedtaget, at vi vil undlade at stemme.

Henrik Svane (RV):

Jeg skal bare fra radikal side udtrykke, at vi går ind for forslaget.

Niels Højland (FP):

Fremskridtspartiet stemte imod, da det oprindelige lovforslag blev vedtaget. Vi vil selvfølgelig følge dette forslag under udvalgsbehandlingen, men rent umiddelbart vil vi ikke støtte det.

Jette Gottlieb (EL):

Vores ordfører på området kan ikke være til stede; men jeg vil minde om, at Enhedslisten var imod forsøgsloven, og siden er der ikke sket

noget, der har overbevist os om, at det var en forkert stillingtagen.

Vi kan konstatere, at hovedindtrykket af de midtvejsevalueringer, der har været, ikke giver belæg for, at forsøget lever op til de ambitioner, der blev gjort rede for, og som blev lagt til grund for loven. Vi synes, at frem for at forlænge forsøget skulle man se at få det afsluttet, og så vil vi i øvrigt gerne medvirke i en samlet diskussion om de kulturpolitiske støtteordninger. Men vi tilslutter os altså ikke lovforslaget her.

Ole Donner (DF):

Jeg skal meddele, at Dansk Folkeparti ikke støtter forslaget. Vi stemte ikke for, da forsøget blev iværksat, og når der pludselig kommer et forsøg mere, passer det jo nogenlunde, at når det hele er ved at være slut, kommer der måske et forsøg mere. Vi mener, man skulle drøfte i udvalget, hvorvidt de forsøg skal køre eller ej, og så få en afslutning på dem, og jeg skal meddele, at vi ikke kan støtte forslaget.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg skal takke ordførerne for de fleste partier for en positiv stillingtagen til forslaget og gøre dem, der har været reserverede over for forsøgsordningen, opmærksomme på, at det her er en rent teknisk ordning, der blot sikrer, at nogle forsøg – som man så kan synes godt eller mindre godt om og måske har forbehold over for – slutter samtidig, så vi ikke i et enkelt år skal tilbage til den gamle lovgivning, inden vi eventuelt fornyer lovgivningen.

Selv de partier, der har været reserverede over for forsøget og har været modstandere af og skeptiske over for midtvejsevalueringen – og det kan der måske være grund til – burde egentlig af rent praktiske årsager kunne stemme for forslaget. Vi får alligevel ikke debatten om en ny kulturlovgivning i bredeste forstand før i løbet af foråret 1999, når det sidste forsøgsår er i gang for de forsøg, der startede sidst, så jeg synes ikke, der er megen ræson i at argumentere mod forsøgsordningens forlængelse. Ellers skulle nogle forsøg foregå under den gamle ordning blot et enkelt års tid, og det er ikke rimeligt.

Jeg ser frem til, at vi i udvalget kan forklare tingene grundigere, så vi kan få et stort set enigt Folketing bag denne lille ændring af forsøgslovgivningen, og jeg kan love hr. Ole Donner, at der ikke kommer flere forsøg, efter at de eksisterende forsøg er udløbet. Derefter har vi lagt